

Ελευθερόπολις

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΡΜΕΝΩΝ ΑΠΟΚΟΡΩΝΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

ΧΡΟΝΟΣ 9ος, ΦΥΛΛΟ 33ο, ΑΠΡΙΛΙΟΣ, ΜΑΪΟΣ ΙΟΥΝΙΟΣ 2004, ΤΙΜΗ 0,01 ΕΥΡΩ, ΣΟΥΛΙΟΥ 124 ΤΚ 173 42 ΑΘΗΝΑ

Εγκαταλείφθηκε ο Αι Γιάννης;

Την έντονη αγανάκτηση όλων των Αρμενιανών έχει προκαλέσει η εγκατάλειψη του Αι Γιάννη, για περισσότερο από ένα χρόνο, από την Αρχαιολογία. Ο σύλλογός μας εκφράζοντας αυτή την αγανάκτηση έστειλε το έγγραφο που παρατίθεται.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΡΜΕΝΙΑΝΩΝ ΧΑΝΙΩΝ

«Ο ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΙΔΗΣ»

Αθήνα 15/06/ 2004

Προς τον Προϊστάμενο της 13ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων κ. Μ. Ανδριανάκη

Κοινοποίηση: 1. Υπουργό Πολιτισμού, 2. Βουλευτές νομού Χανίων, 3. Νομάρχη Χανίων, 4. Δήμαρχο Αρμένων

Κύριε Προϊστάμενε της 13ης Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, πέρασε για μια ακόμα φορά η 8η Μαΐου χωρίς να λειτουργηθεί η εκκλησία του Αι Γιάννη του Θεολόγου.

Θα θέλαμε να σας μεταφέρουμε την αγανάκτηση όλων των μελών του συλλόγου μας και των κατοίκων του χωριού μας των Αρμένων, για την απαράδεκτη καθυστέρηση των εργασιών στο αναστηλωτικό έργο του Ιερού Ναού Αγίου Ιωάννη του Θεολόγου Αρμένων.

Όπως γνωρίζετε, τα έργα στον εν λόγω Ναό, έχουν αρχίσει πριν από περίπου έξι χρόνια και τον τελευταίο χρόνο δεν έχει παρουσιασθεί καμιά πρόοδος. Σε τηλεφωνική συνεννόηση που είχαμε μαζί σας, πριν από ένα έτος, μας είχε δοθεί η διαβεβαίωση ότι το έργο θα προχωρήσει. Δυστυχώς όμως εγκαταλείφθηκε τελείως. Θα θέλαμε να σας τονίσουμε ότι η εκκλησία, που είναι στην κεντρική πλατεία του χωριού, και η όψη που παρουσιάζει - σκαλωσιές, μπάζα, οικοδομικά υλικά κ.λπ. - δεν τιμά κανένα.

Σας ζητούμε να προχωρήσετε άμεσα στην ολοκλήρωση των έργων, ώστε να αποκατασταθεί η όψη της και ιδιαίτερα το καμπαναριό της, που ήταν σήμα του χωριού μας, να μπορεί να λειτουργεί και να δέχεται επισκέπτες.

Το Δ.Σ.

Τα μαγαζιά των Αρμένων

Μαγαζιά με προσωπικότητα που εγείρουν συναισθήματα, σε ένα χωριό εξίσου ξεχωριστό και... ιδιαίτερο!

ΕΝΑΣ ΤΟΠΟΣ ΟΜΟΡΦΟΣ και φιλόξενος σαν το χωριό μας δε θα μπορούσε παρά να αποτελεί πόλο έλξης για κάθε επισκέπτη τόσο το καλοκαίρι όσο και το χειμώνα!

Στις σελίδες 8-9 κάνουμε μια βόλτα στο χωριό και παρουσιάζουμε τα μαγαζιά του... Ακολουθήστε μας!

Η εφημερίδα μας βρισκόταν προς το τυπογραφείο όταν σημειώθηκαν δύο πρωτοβουλίες σχετικά με το θέμα του Αι Γιάννη:

Ο κοινοχωριανός μας, Νιοχωριανός, Υφυπουργός Δημοσίας Τάξης κ. Χρήστος Μαρκογιαννάκης, με επιστολή του, προς τον Υφυπουργό Πολιτισμού κ. Πέτρο Τατούλη, που κοινοποίησε και σε εμάς, σημειώνει:

«Σου διαβιβάζω το από 15-06-2004 έγγραφο του Συλλόγου Αρμενιανών Χανίων "Ο ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΙΔΗΣ" το οποίο κοινοποιήθηκε στο Υπουργείο Πολιτισμού αλλά και σε εμένα. Επειδή το πρόβλημα που περιγράφεται χρονίζει παρακαλώ όπως δείξετε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την ικανοποίηση του υποβληθέντος αιτήματος».

Από το γραφείο του συγχωριανού μας βουλευτή Χανίων Νίκου Χριστοδουλάκη, μας ενημέρωσαν ότι σε επικοινωνία που είχε με τον προϊστάμενο της Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων κ. Μ. Ανδριανάκη, έλαβε τη διαβεβαίωση πως μέσα στον μήνα (Ιούνιος 2004) θα εγκατασταθεί συνεργείο της αρχαιολογίας για την ολοκλήρωση των εργασιών στον Αι Γιάννη.

Ευρωεκλογές 2004

Με νίκη της Νέας Δημοκρατίας και ρεκόρ αποχής διενεργήθηκαν οι ευρωεκλογές του 2004. Η "Ε" για ενημέρωση των αναγνωστών της παραθέτει τα αποτελέσματα της Επικράτειας, του νομού Χανίων και ξεχωριστά κάθε εκλογικού τμήματος του Δήμου Αρμένων στη σελ. 7

Αποτελέσματα Περιφέρειας: ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑ Τμήματα: 19.645 από 9.645

Κόμμα	Ευρωεκλογές 2004			Βουλευτικές 2004		
	Ψήφοι	%	Έδρες	Ψήφοι	%	Έδρες
Ν.Δ.	2.623.785	43,03	11	3.359.682	45,36	165
ΠΑΣΟΚ	2.073.892	34,01	8	3.003.275	40,55	117
ΚΚΕ	577.777	9,48	3	436.706	5,90	12
ΣΥΝ	253.542	4,16	1	241.637	3,26	6
ΛΑΟΣ	251.065	4,12	1	162.151	2,19	0
ΛΟΙΠΑ	317.505	5,21	-	203.168	2,74	-

Εγγεγραμμένοι: 9.904.750, Ψηφισαντες: 6.258.091, Αποχή: 36,82%
Εγκυρα: 6.097.566 (97,43%), Ακυρα: 75.346 (1,20%), Λευκά: 85.179 (1,36%)

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Βαπτίσεις

“Εγώ σε χώρες δε πατώ
μηδέ σε πολιτείες,
μ’ αν θέτε φέρτε το παιδί
σ’ ένα ερημοκλήσι,
να το βαφτίσω μια βραδιά...” (ριζιτικό)

Έτσι ακριβώς κι έγινε στις 25 Απριλίου τσ’ έξι ώρα τ’ απόγευμα στον Άγιο Νικόλαο Χαλανδρίου, όπως δηλαδή το ‘χαμε ορδινάσει, το βαφτίσαμε το κοπέλι.

Μάνα και συντέκνισσα μου, η Νικολέτα καθηγήτρια φιλόλογος, κόρη του συχωριανού μας και φίλου Λευτέρη Κουρομιχελάκη του οποίου και η τιμή να πάρει τ’ όνομα ντου ο νεοφώτιστος, απού δεν έκλαιγε κ’ ιδιαίτερα γιατί:

“Εκτός ‘πο λάδι και νερό
απούχει κολυμπήθρα,
μαζώξαμε και βάλαμε
ούλης τση γης τα μύρα.”

ελευθερόπολις

Τριμηνιαία έκδοση του Συλλόγου Αρμενιανών
Χανίων

«Ο ΚΡΙΤΟΒΟΥΛΙΔΗΣ»

Εκδίδεται με τη συνεργασία
του Δημοτικού Διαμερισματος Αρμενίων

Συντακτική Επιτροπή
Κουρομιχελάκης Βασίλης
Τσακιράκις Γιάννης
Τσιτσιρίδου Ελένη
Χαλβαδάκης Γεώργιος

Εκδότης-Διευθυντής
Γιάννης Σ. Τσακιράκις
Σουλίου 124, 173.42 Αγ. Δημήτριος
Τηλ. 210-99.16.613 Fax: 210-99.57.582
Email: jtsk@hol.gr
ISSN 1109-3056

“Σημαδιακό ‘ναι τ’ όνομα
φιλιότσο το δικό σου
να ζήσεις και να το τιμάς
και συ σα ντο νονό σου” το Τερεζογιάννη,
που ‘ναι αντιπρόεδρος στην Ομοσπονδία
Σωματείων Αποκορώνου.
Στις συντέκνους μου εύχομαι:
“Να ζήσει ο νεοφώτιστος
μονάχα χίλια χρόνια
ευτυχημένα και να δει
πολλά παιδιά κι εγγόνια”

“Σαν εβαπτίσθει το παιδί
κι έγινε χριστιανάκι,
να το χαρούν οι γονέοι ντου
και να το μεγαλώσουν
και να το μπέψουν στο σχολειό
γράμματα για να μάθει...” (ριζιτικό)

Να μας ζήσεις Λευτεράκι
Ο ΝΤΑΝΤΟΣ ΣΟΥ

Πήραν το πτυχίο τους

Ο Μιχαήλ Αμπαρτζίδης του Παναγιώτη και
της Σοφίας το γένος Μιχαήλ Τερεζάκη έλαβε το
πτυχίο του από το τμήμα Πολιτικών Επιστημών

και Δημόσιας Διοίκησης του Πανεπιστημίου
Αθηνών.

Η Γιαπιτζάκη Αναστασία του Ιωάννη και
της Ειρήνης το γένος Μιχελογιάννη έλαβε το
πτυχίο της από το τμήμα Πολιτικών Επιστημών
και Δημόσιας Διοίκησης του Πανεπιστημίου
Αθηνών.

Ο Χαράλαμπος Τερεζάκης του Ελευθερίου
και της Κατίνας πήρε το πτυχίο του από το
τμήμα Χρηματοοικονομικών Σπουδών ΤΕΙ
Πειραιά (Πρόγραμμα Σπουδών Επιλογής)

Η “Ε” τους συγχαίρει και τους εύχεται και
καλή σταδιοδρομία.

Οι οικονομικές προσφορές μπορούν να
αποστέλλονται με ταχυδρομική επιταγή στη
διεύθυνση: Τσακιράκις Γιάννης, Σουλίου
124, 173 42 Αγ. Δημήτριος ή να κατατίθενται
στο λογαριασμό 156/761034-33 της Εθνικής
Τράπεζας, και στη συνέχεια να ενημερώνετε
την εφημερίδα στο τηλέφωνο 9916613, για
να σας σταλεί η σχετική απόδειξη.

Γεννήσεις

Η Στέλλα Ροκάκη και ο Στάθης Καλούδης
απόκτησαν αγοράκι. Να τους ζήσει.

Γάμοι

Η Κατερίνα Παπαγιαννάκη κόρη του Γιάννη
και της Μαρίας, και ο Νεκτάριος Γιαννάκης από
το Ηράκλειο, παντρεύτηκαν στις 26 Ιούνη στον
Άγιο Νεκτάριο Χανίων. Ακολούθησε γλέντι
στους Αρμένους στο κέντρο “Μετόχι”.

ΔΩΡΕΕΣ ΣΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑ

Εις μνήμη Στυλιανού Τσακιράκη τα παιδιά
του προσέφεραν 200 € για τις ανάγκες του
Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου. Η κυρία Μαριάννα
Ανδρονίκου προσέφερε το ποσό των 150€ για
τις ανάγκες του Ιερού Ναού Αγίου Νικολάου
υπέρ υγείας της αδελφής της Αδαμαντίας. Οι
κ.κ. Άννα και Γεωργία Λεντάρη προσέφεραν
το ποσό των 150€ για τις ανάγκες του Ιερού
Ναού Αγίου Νικολάου Αρμένων εις μνήμη του
αδελφού τους Σταύρου Λεντάρη.

Το εκκλησιαστικό συμβούλιο Αρμένων
ευχαριστεί θερμά τους ως άνω δωρητές.

Για το εκκλησιαστικό Συμβούλιο

Ο πρόεδρος
παπά Μανώλης Νικολακάκης

Δωρεές στην εφημερίδα μας

Το περασμένο τρίμηνο λάβαμε από τους
αγαπητούς αναγνώστες τα παρακάτω ποσά
οικονομική ενίσχυση της εφημερίδας μας, και
του συλλόγου.

Πριπάκη - Κουρκούτα Ερασμία	30€
Βαγιωνάκης Γιάννης	25€
Χαριτάκης Όθωνας	30€
Στυλιανομανωλάκης Νίκος	15€
Σπανοχριστόδουλος Ηλίας	30€
Ανδριανάκης Εμμανουήλ	30€
Βενιεράκις Σπυρίδωνας	30€
Παπαδάκης Γεώργιος του Χαραλ.	30€
Πατσουράκης Ευτύχης	20€
Χαραλαμπάκη Ειρήνη	50€
Μέρμηγκα Μαρίκα	30€
Κουτσαντωνάκη Πόπη	50€
Μαρινάκη Γεωργία	20€
Τσιτσιρίδης Μανώλης του Στρατή στη μνήμη της ξαδέρφης του Μαρίας	
Τσιτσιρίδη Κουλουσούσα	50€
Κοκογιαννάκης Μίνως του Γεωργίου	10€

Οι Αργύρης Κώστας, Ζκέρης Βασίλης, Μπά-
λας Γιώργος, Παπαζαχαρόπουλος Ζαχαρίας,
Σμυρλής Νίκος, και Τζάος Γιώργος, Καθηγητές
ΑΣΠΑΙΤΕ, προσέφεραν στην εφημερίδα μας
το ποσό των 120€, στη μνήμη του Στυλιανού
Τσακιράκη.

Τους ευχαριστούμε όλους θερμά.

Για την ενημέρωση των νεότερων

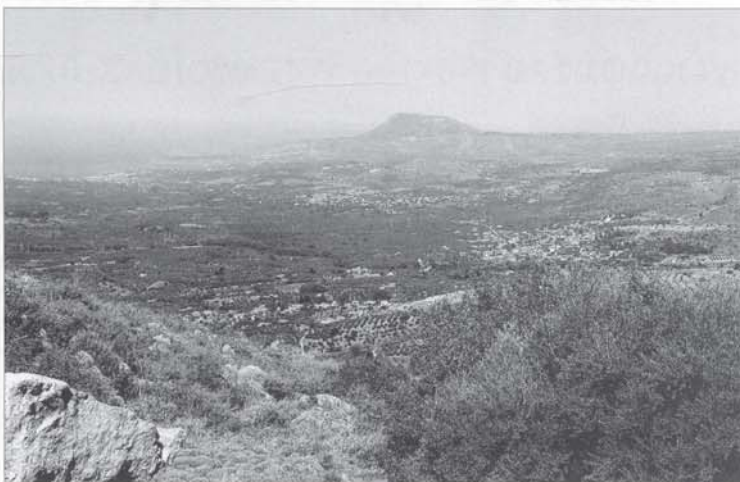
ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ και την αναφορά μου στα χωριά του Αποκόρωνα με την ρίμα, θα ήθελα να αναφερθώ σ' αυτόν ιστορικά για να μαθαίνουν τα κοπέλια μας κυρίως και πρώτα απ' όλα την καταγωγή ντονε και την ευθύνη τονε γι' αυτόν.

ΑΠΟΚΟΡΩΝΑΣ

Πολλές εκδοχές υπάρχουν για τ' όνομα της επαρχίας μας, όμως η πιο πιθανή και αυτή που επικράτησε είναι η ακόλουθη:

Επειδή κατά τους Βυζαντινούς χρόνους όλη η έκταση του Αποκόρωνα ήταν καταπράσινη και χλοερή και κατάλληλη για την διατροφή των ίππων του βασιλιά, δηλαδή της Κορώνας, αρχικά πήρε το όνομα Ιπποκωρόνιο (σημερινή ονομασία και της εφημερίδας "Βαφές Α.Ε."), κατόπιν μετά δι' ερωτήσεως, από πού έρχεσαι; Από την Κορώνα- Από κορώνα = Αποκόρωνα.

Ο Αποκόρωνας βέβαια είναι ένα ζωντανό κομμάτι της Κρήτης, ένα μικρό κομματάκι, στο μεγάλο όμως νησί της Ελλάδος. Έχει να επιδείξει αξιόλογη ιστορία από την εποχή της τουρκοκρατίας έως και το Β' παγκόσμιο πόλεμο.

Ο Δυτικός Αποκόρωνας, Στόλος, Πρόβαρμα, Νιο Χωριό, Αρμένιοι, Καλύβες, Πλάκα, Τσιβαράς, Κόκκινο Χωριό και στο βάθος δεξιά μόλις διακρίνεται ο Βάμος. (Φωτογραφία Στέλιος Γ. Τσακιράκης)

ΑΠΟΚΟΡΩΝΑΣ

Καθήμε Αποκόρωνα και συ τι 'χεις τραβήξει, τσ' αγώνες για τη λευτεριά έχεις πολλά να δείξεις.

Κάθε χωριό μια ζωγραφιά και πιο να πρωτοτιάσω χωριά του Αποκόρωνα εδά θα σας ξεμπλιάσω.

Πιάνω ντα μ' αλφαβητική, σειρά μην τα ξεχάσω και να μην παρεξηγηθώ κι ό,τι 'χω θα το γράψω.

Κι αρχίζω από το σπίτι μου που 'ναι οθέ τσ' Αρμένους κ' έξι πρωτοκαθηγητές έχει προβεβλημένους.

Στ' ΑΡΜΕΝΟΥΣ είναι το νερό στο ΣΤΥΛΟ είν' η βρύση και στ' ΑΠΤΕΡΑ η κοπελιά που πάει να γεμίσει.

Πιο πέρα δυτικότερα είναι η ΑΛΑΜΥΡΙΔΑ γνωστή από τη μάχη της κι από τη παραλία.

ΑΛΙΚΑΜΠΟΣ ορεινό χωριό χωριό με ιστορία κι από τσι σφαιρές δε θα βρεις άθικτη πινακίδα.

Στα σύνορα ΑΣΗ ΓΩΝΙΑ π' έχει κτηνοτροφία έχει και επιστήμονες ήρωες κ' ιστορία

ΒΑΜΟΣ είσαι πρωτεύουσα όλης της επαρχίας μα και ιστορικό χωριό χωριό και της θυσίας.

ΠΑΠΑΜΑΛΕΚΟ οπλαρχηγέ της Κρήτης παλικάρι Σιάτιστα και Αποκόρωνας χρωστούνε σου μια χάρη.

Πιο πέρα μες το πράσινο στις ΒΡΥΣΣΕΣ σαν περνάτε γιαούρτι-μέλι μπόλικο φάτε μην το ξεχνάτε.

ΒΑΦΕΣ χωριό περήφανο με τη Κρουονερίδα τον κόσμο αν εγύρισα ετσ' ομορφιά δεν είδα.

ΓΑΒΑΛΟΧΩΡΙ όμορφο χωριό με μεγαλείο που έγινες και ξακουστό εδά με το μουσείο.

Του πρώτου ηγεμόνα μας που ήρθ' από τα ξένα επήρσε του το όνομα ΓΙΩΡΓΓΙΟΥΠΟΛΗ ωραία.

ΕΞΟΠΟΛΙΣ μικιό χωριό δίπλα στα ΚΑΛΑΜΙΤΣΙΑ στην άκρη τ' Αποκόρωνα του δίνεται αξία.

Χωριό μας κι ο ΕΜΠΡΟΣΝΕΡΟΣ σταθείτε εκιά λιγάκι ριζετε και το βλέμμα σας στον πύργο τ' Αλιδάκη.

Στα ΚΑΛΑΜΙΤΣΙΑ τι να πω π' όπου και να τα πάρεις τ' Αποκορώνου αρχηγός ο Γιάννης ο Λεντάρης.

Τσι φίλους μου δεν τσι ξεχνώ και γράφω 'να στιχάκι στο συγγραφέα ποιητή το Γιάννη το Σηφάκη.

Αγανακτεί όποιος περνά μεσ' από τσι ΚΑΛΥΒΕΣ αιτία είν' οι κοπελιές μα και οι πεταλίδες.

Στην ΚΑΪΝΑ είν' οι κοπελιές προίκα 'χουνε αμπέλια βγάνουνε και καλή ρακή μα και καλά κοπέλια.

Κέντρο του περιβάλλοντος στου ΚΕΦΑΛΑ θα γίνει τιμή στον Αποκόρωνα και του χωριού στολίδι.

Γνωστό το ΚΟΚΚΙΝΟ ΧΩΡΙΟ 'πό το Τζομπανογιώργη τριάντα χρόνια κρύβονταν εις τα Λευκά τα Όρη.

ΡΑΜΝΗ-ΚΑΡΕΣ που είσαστε τσ' αντίστασης τα κάστρα μαζί και με το ΠΡΟΒΑΡΜΑ του ΣΑΜΩΝΑ η στράτα.

Και στο ΚΟΥΡΝΑ όταν θα πας κάτω στο ταβερνάκι στη λίμνη δίπλα βρίσκεται να πιεις ένα κρασάκι.

Στη ΜΑΖΑ και στα ΧΑΜΠΑΘΑ μια συντεκνιά θα κάμω γιατί 'χει άντρες 'πό γενιά και 'γώ με τσ' άντρες κάνω.

Στο ΜΕΛΙΔΟΝΙ σαν βρεθείς τη θάλασσα αν κοιτάξεις όλο τον Αποκόρωνα μπορείς να τον θαυμάσεις.

Πιο δίπλα κάτω απ' το βουνό οι ΜΑΧΑΙΡΟΙ υπάρχουν π' εκάμανε και θέατρο και συναυλίες κάνουν.

ΑΓΙΟΥΣ ΠΑΝΤΕΣ βάφτισαν του ΜΠΑΜΠΑΛΗ το χάνι χωριό που από τα παλιά την ομορφιά ντου χάνει.

Το ΝΙΠΠΟΣ και ο ΤΖΙΤΖΙΦΕΣ έχουν τσι μερακλήδες που λένε τα ριζίτικα σαν άλλοι Διγενήδες.

Στο ΝΙΟ ΧΩΡΙΟ κουφοβροντά και τσι ΚΑΛΥΒΕΣ βρέχει εκεία 'γαπό μια κοπελιά κανείς δεν το κατέχει.

ΛΙΚΟΤΙΝΑΡΑ-ΣΟΥΡΗ-ΣΕΛΙΑ μαζί και ΞΕΡΟΣΤΕΡΝΙ έχετε άλλη ομορφιά τ' Αποκορώνου μέρη.

'Πό τσι πολλούς λυράρηδες γνωστό το ΞΕΡΟΣΤΕΡΝΙ κι από το "Ξεροστεριανό" π' ο μερακλής τον σέρνει.

Στην ΠΛΑΚΑ που 'ναι ο πλά-τανος του πέσανε τα φύλλα απόθανε κι ο πλακιανός (Μιχ. Παπαδάκης) από 'παιξε τη λύρα.

'Πό τα ΠΕΜΟΝΙΑ παίρναμε κοφίνια και καλάθια μα και καρέκλες όμορφες που να τους βρεις ψεγάδια.

Και στα ΠΑΪΔΟΝΕΡΟΧΩΡΑ έχω και 'γώ 'να χρέος γιατί είν' η μάνα μ' από 'κειά και πρέπει να το λέω.

Το ΦΡΕ στο τέλος άφησα που 'ναι αργοντοχώρι και δέκα μέτρα βρίσκεται πριν τα Λευκά τα Όρη.

Δεν είμ' εδά ο ποιητής ούτε κι ο Καζαντζάκης από τσ' Αρμένους γράφω σας ως Γιάννης Τερεζάκης.

Τερεζογιάννης του Χρήστο ο γιος ο μεγάλος

Τα ρολόγια

Του Μανώλη Πιπεράκη

[...]

Εκείνη την ημέρα άρχισα να κάνω τα πρώτα μου καταναλωτικά όνειρα: "Όταν βρω λεφτά θα πάρω δύο ρολόγια. Ένα μεγάλο, επιτραπέζιο, και ένα του χεριού. Και μάλιστα καλή μάρκα. Για να ξέρω πάντα τι ώρα είναι και να ρυθμίζω τη ζωή μου, όπως θέλω".

Για πολλά χρόνια, μέχρι που τελείωσα το Γυμνάσιο (εξατάξιο, όπως είπαμε), έβλεπα όνειρα με ρολόγια. Τη μια τα έβρισκα στο δρόμο, την άλλη μου τα κάνανε δώρο. Ρολόγια του χεριού, ρολόγια τραπέζιου, ρολόγια μικρά, ρολόγια μεγάλα. Κι όταν ξυπνούσα κοίταζα τον καρπό του χεριού μου, κοίταζα το τραπέζι, αλλά πουθενά ρολόι. Η πίκρα μου ήταν απεριγράπτη, γιατί, με τα οικονομικά της εποχής, ούτε σκέψη για αγορά ρολογιού. Και το μόνο που μπορούσα να κάνω ήταν να περιμένω να μεγαλώσω, να γρθουν καλύτερες μέρες...

Πέρασαν τα χρόνια, τελείωσα το Γυμνάσιο, κι έφυγα για την πρωτεύουσα, την Αθήνα, να βρω την τύχη μου. Οι πρώτες μέρες δύσκολες, και ώσπου να δω τι θα κάνω -κάποια σχολή, ή κάποια δουλειά- με φιλοξενούσε μια ξαδέλφη μου, στον Πειραιά.

Το δρομολόγιο Πειραιά - Αθήνα με το λεωφορείο της γραμμής το έκανα συχνά, αναζητώντας κάποια ευκαιρία. Και να, κάποιο μεσημέρι νόμισα πως τη συνάντησα στην πιο κεντρική πλατεία της Αθήνας, την Ομόνοια.

Πρώτα, σε ένα καροτσάκι που πουλούσε βιβλία χύμα, ανακάλυψα ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο με θέμα και τίτλο τη "ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΘΕΛΗΣΕΩΣ", του άγνωστου σε μένα, μέχρι τότε, PAUL JACOT. Ότι χρειαζόμαστε για να πάρω δύναμη, σ' αυτή την πολύ δύσκολη περίοδο αναζήτησης που βρισκόμαστε. Το πήρα, το φυλλομέτρησα λίγο και ενθουσιάστηκα από το περιεχόμενό του. (Αργότερα, βέβαια, το εκτίμησα ακόμα περισσότερο, και το συνιστώ, ακόμα και σήμερα, αν υπάρχει ακόμα σε κυκλοφορία). Προχώρησα.

Στο επόμενο καρότσι το θέμα τελείως διαφορετικό. Ένας επιτηδευμένος έμπορος είχε αρραδιασμένα διάφορα μικροαντικείμενα που μπορούσε να τα κερδίσει όποιος ήθελε να δοκιμάσει την τύχη του, έναντι κάποιου οβολού. Αυτά όμως που ξεχώριζαν, και ήταν ο "κράχτης" στην υπόθεση, ήταν δυο τρία ρολόγια του χεριού, και τρία τέσσερα επιτραπέζια ξυπνητήρια. Σε μια ξύλινη επιφάνεια γεμάτη μικρούς λάκκους, ο καθένας από τους οποίους είχε έναν αριθμό, έριχναν οι παίχτες τέσσερις γυάλινες μπίλιες. Ανάλογα, δε, με το άθροισμα των τεσσάρων αριθμών, που έφερε ο κάθε παίχτης, έπαιρνε και το αντίστοιχο δώρο.

"Εδώ το τυχερό καρότσι. Εδώ τα πλούσια δώρα", έλεγε και ξανάλεγε ρίχνοντας τις μπίλιες στο ξύλο, ο μεγάλος επιχειρηματίας. Και πριν τις δει κανείς καλά-καλά, τις είχε κιόλας μαζέψει, κάνοντας μόνος του την πρόσθεση των αριθμών, στους οποίους αντιστοιχούσαν οι μπίλιες: "Επτά και πέντε δώδεκα και τέσσερα δεκάξι και έξι είκοσι δύο", έλεγε δυνατά, και ύστερα διάβαζε την κατάσταση που κρατούσε στα χέρια του: "Το είκοσι δύο κερδίζει

Αρχές Ιουλίου 2002 κυκλοφόρησε από τις Εκδόσεις "Διόπτρα" το βιβλίο του Μανώλη Πιπεράκη «Η Δύναμη Είσαι Εσύ».

Από το βιβλίο του διαλέξαμε μια μικρή ιστορία που με γλαφυρό τρόπο ο Μανώλης περιγράφει ανάμεσα στα άλλα και τα βάσανα και τις δυσκολίες της νεανικής του ζωής. Στο πρώτο μέρος του διηγήματος, που δημοσιεύσαμε στο 26ο τεύχος της «Ελευθερόπολης» ο Μανώλης περιέγραφε τα βάσανα που τραβούσαν με τον Παναγιώτη Πριπάκη, επειδή δεν είχαν ρολόι για να πάνε στο Γυμνάσιο του Βάμου.

Στο δεύτερο μέρος τα προβλήματα με τα ρολόγια μεταφέρονται στην Αθήνα...

ένα ρολόι!"

Βέβαια κανείς δεν προλάβαινε να δει καλά τους αριθμούς, και κανείς δεν έπαιρνε όρκο για την ειλικρίνεια του. Η λέξη ρολόι, όμως, ηχούσε προκλητικά ωραία στα αυτιά των περαστικών, και κυρίως στα δικά μου.

"Δυο δραχμές το ριζίμο, για να κερδίσετε αυτό που θέλετε", έλεγε και ξανάλεγε.

"Δυο δραχμές, δηλαδή ένα εισιτήριο Αθήνα - Πειραιά", σκέπτομαι εγώ.

Βάζω το χέρι στην τσέπη και ψάχνομαι καλά, για να δω τι είχε απομείνει μετά από τις αγορές που είχα κάνει, το βιβλίο, δηλαδή, και ένα ζεστό, φρεσκοψημένο, κουλούρι "Θεσσαλονίκης".

"Λες να βγουν, τώρα, τα όνειρα πραγματικά και να κερδίσω ρολόι με δύο δραχμές;", σκέπτομαι για μια στιγμή και ακουμπάω διστακτικά στο καρότσι το ένα από τα δύο δίδραχμα που βρήκα στην τσέπη μου. Παίρνω τις μπίλιες στην παλάμη μου. Τις εξετάζω σαν να ήμουν ο επιθεωρητής Κλουζώ που ψάχνει να βρει κάτι ύποπτο στην υπόθεση, κλείνω την παλάμη και κουνάω το χέρι μου, για να ανακατευτούν οι μπίλιες και να τις φέρω σε μια τυχερή σειρά. Μετά, με κομμένη την ανάσα, φλουπ, τις αδειάζω στο σανίδι με τις τρύπες.

"Εφτά και έξι δεκατρία, και πέντε δεκαοκτώ, και τρία είκοσιένα", λέει ο τύπος, μαζεύοντας τις μπίλιες, πριν προλάβω να δω και εγώ, τους αριθμούς που πέτυχα.

"Αχ, παραλίγο το ρολόι ο κύριος. Το είκοσιένα κερδίζει μία τσατσάρα. Η άλλη θα είναι η τυχερή", συμπληρώνει χαμηλόφωνα και συνωμοτικά ο πρίγκιπας της τύχης.

"Τώρα τι κάνουμε;" σκέπτομαι εγώ, με την παιδιάστικη, χωριάτικη αφέλεια μου: "Δυο δραχμές έχω, όλες κι όλες. Ίσα-ίσα το εισιτήριο μου. Και αν μου τύχει κι άλλη τσατσάρα τι γίνεται;

Ο δρόμος για τον Πειραιά είναι μακρύς - κάποιο δέκα - δώδεκα χιλιόμετρα μέχρι το σπίτι που με φιλοξενούσε- θα τον έβγαλα με τα πόδια, και χωρίς ρολόι;" Γιατί, αν φορούσα στο χέρι ένα καινούριο γυαλιστερό ρολογάκι τα πράγματα θα ήταν διαφορετικά.

Τα πόδια μου τρέμουν λίγο, το χέρι μου τρέμει περισσότερο, αλλά κάνει, τελικά, τη μοιραία κίνηση. Εναποθέτει το τελευταίο κέρμα που υπήρχε στην τσέπη μου στο βωμό της Τύχης.

Άλλη μια μοιραία κίνηση, και οι μπίλιες πέφτουν:

"Εννιά και πέντε δεκατέσσερα, και έξι είκοσι, και τρία είκοσι τρία" ακούγεται η παγερή φωνή, η πριν προλάβω, και πάλι, να δω κι αυτούς τους αριθμούς.

"Παραλίγο ο κύριος το ρολογάκι. Έπεσε δίπλα ακριβώς. Το είκοσι τρία κερδίζει μία οδοντόβουρτσα!"

Ωραία τύχη, σκέπτομαι πικρά. Μια οδοντόβουρτσα! Χωρίς, έστω, να την συνο-

δεύει μια μικρή οδοντόκρεμα!

“Πάμε για μια τρίτη φίλε;”, ξανακούω να μου λέει η γνώριμη φωνή. “Είσαι πολύ κοντά!”

“Άστο, φίλε”, του λέω πικραμένος, “πάμε για Πειραιά με τα πόδια, και δεν είμαι καθόλου κοντά! Κατάλαβες;”

Είχα κάνει αρκετές φορές τη διαδρομή Αθήνα-Πειραιά με λεωφορείο, κι όσες φορές δεν προλάβαινα κάθισμα, η απόσταση μου φαινόταν ατέλειωτη. Τώρα την έκανα με τα πόδια, και όσο σκεπτόμουν το λεωφορείο άρχιζα να καταλαβαίνω πόσο σχετικά είναι όλα στη ζωή μας. Να μην έχεις ώρα, ρωτάς και μαθαίνεις, να μην έχεις, όμως, εισιτήριο; Δύσκολα τα πράγματα.

Θα πρέπει να είχα κάνει τη μισή, περίπου, διαδρομή όταν μπήκα σ' ένα βενζινάδικο για να ρωτήσω πόσο απείχε, ακόμα, ο Πειραιάς. Ο βενζινοπώλης με κοίταξε λίγο περίεργα, λίγο εξεταστικά, έτριψε το πιγούνι του, κούνησε το κεφάλι του, και φάνηκε να σκέπτεται τι να μου απαντήσει:

“Γύρω στα έξι χιλιόμετρα, ακόμα”, μου απάντησε αμήχανα. Κι όπως άνοιξα το βήμα μου να φύγω, προς τη μεριά του Πειραιά, τον άκουσα να μου φωνάζει:

“Ε φιτ, νεαρέ...”

Εγώ, άνοιξα κι άλλο το βήμα μου, σαν να μην είχα ακούσει τίποτα. Είμαι σίγουρος ότι ο άνθρωπος κατάλαβε ότι πήγαινα στον Πειραιά με τα πόδια, επειδή δεν διέθετα το απαιτούμενο εισιτήριο, και ήθελε να μου δώσει το αντίτιμο της διαδρομής. Όμως εγώ δεν ήθελα ούτε να ακούσω, ούτε να δεχτώ. Είχα συνειδητοποιήσει το μέγεθος της βλακείας και της αφέλειας που είχα επιδείξει, υπολογίζοντας στο τζόγο για την απόκτηση του πολυπόθητου ρολογιού, παίζοντας τα εισιτήρια μου σε δυο ζαριές. Κι αυτό που ήθελα τώρα, ήταν να τιμωρήσω τον εαυτό μου τόσο, ώστε να μου γίνει μάθημα και να μην διακινδυνεύσω ξανά, ό,τι έχω και δεν έχω, για να κερδίσω κάτι γρήγορα και εύκολα. Μέσα σε λίγη ώρα είχα μάθει, ότι πρέπει να περιμένει κανείς ώσπου να έρθει το πλήρωμα του χρόνου.... Άνοιξα κι άλλο το βήμα μου και προχώρησα. Είχα άλλα έξι χιλιόμετρα να κάνω, και ένα πολύ ενδιαφέρον βιβλίο να διαβάσω, για να μάθω κάποια πράγματα για τη θέληση...

Παλαιό και αναχρονιστικό το θεσμικό πλαίσιο των οδικών μεταφορών

Του Μιχάλη Πατεράκη

ΠΑΡΑΦΡΑΖΟΝΤΑΣ τη φιλοσοφική θέση ότι ο άνθρωπος θα ήταν πολύ καλύτερος διαχειριστής του τεχνολογικού του πλούτου εάν παράλληλα ανέπτυσσε την κλασική παιδεία, θα έλεγα ότι οι επικείμενοι Ολυμπιακοί Αγώνες θα ήταν πολύ περισσότερο επωφελείς για τους Έλληνες και την εθνική μας οικονομία, εάν παράλληλα με τα πράγματι πολλά και εντυπωσιακά τεχνικά έργα, υπήρχε και ο αντίστοιχος εκσυγχρονισμός στο νομικό μας σύστημα και ιδιαίτερα στον χώρο του Δικαίου των οδικών μεταφορών.

Ο παραγγελιοδόχος οδικής μεταφοράς μαζί με τον μεταφορέα, συνιστούν τα δύο βασικά πρόσωπα γύρω από τα οποία κινείται η οδική μεταφορά.

Ο οδικός μεταφορέας χρησιμοποιεί ίδια συνήθως μεταφορικά μέσα και προβαίνει στη διενέργεια του πραγματικού μέρους της μεταφοράς, ενώ ο παραγγελιοδόχος οδικής μεταφοράς στερείται κατά κανόνα μεταφορικών μέσων αναλαμβάνει τον σχεδιασμό, την οργάνωση και την εκτέλεση της μεταφοράς στο όνομα του για λογαριασμό, όμως, του παραγγέλλοντος έχοντας πλήρη, γι' αυτό, όλες τις απαραίτητες συμβάσεις για την υλική μετατόπιση των πραγμάτων προβαίνοντας παράλληλα στη διενέργεια των απαιτούμενων υλικών πράξεων. Ατυχώς, όμως, το επιτελούμενο έργο είναι κοινό και οι αναλαμβανόμενοι κίνδυνοι, πανομοιότυποι, ενώ οι διατάξεις που διέπουν τον παραγγελιοδόχο οδικής μεταφοράς είναι διαφορετικές από εκείνες που διέπουν τον μεταφορέα. Στην περίπτωση π.χ. διεθνούς οδικής μεταφοράς για το μεν πρώτο εφαρμόζονται κατ' αρχήν οι διατάξεις του Εμπορικού Νόμου, για τον δε δεύτερο οι διατάξεις της CMR(N.559/1977). Καταλήγουμε κατά συνέπεια στο άτοπο, άδικο και ανεπιεικές για τον παραγγελιοδόχο οδικής μεταφοράς, αποτέλεσμα, ενώ αναλαμβάνει τους ίδιους κινδύνους στην επιχείρηση της μεταφοράς και υπέχει εξ αυτού του λόγου αλληλέγγυα ευθύνη με τον μεταφορέα, έναντι του ζημιωθέντος παραλήπτη, να μην έχει τους ίδιους λόγους απαλλαγής από την ευθύνη του ή περιορισμού αυτής ή μερικού αποκλεισμού της.

(...)

Ο παραγγελιοδόχος εθνικής μεταφοράς έχει κατά παγιωμένη νομολογία τη δυνατότητα να επικαλεσθεί το απαράδεκτο του άρθρου 104 του Εμπορικού Ναυτικού, πράγμα το οποίο στερείται ο παραγγελιοδόχος διεθνούς οδικής μεταφοράς. Η έννοια της “ηθελημένης κακής διαχείρισης” και οι έννομες συνέπειες της υπάρχουν μόνο στη διεθνή οδική μεταφορά.

Όλοι αυτοί οι λόγοι καθιστούν αδήριτη την ανάγκη αφενός εκσυγχρονισμού του δικαίου των παραγγελιοδόχων, αφετέρου ενοποίησης τόσο του δικαίου των παραγγελιοδόχων εθνικής και διεθνούς μεταφοράς όλων των ειδών, όσο και του δικαίου της παραγγελίας μεταφοράς και της πραγματικής μεταφοράς. Σύμφωνα με τα πιο πάνω, ο εκσυγχρονισμός των διατάξεων

του μεταφορικού δικαίου και η ενοποίηση των κανόνων της παραγγελίας μεταφοράς και αυτής της μεταφοράς, δεν φαίνονται ιδιαίτερος δυσχερείς.

Προσπάθεια έγινε προς την κατεύθυνση αυτή από τους συντάκτες του τελευταίου Σχεδίου Εμπορικού Νόμου, η οποία, όμως, δεν πέτυχε τους πιο πάνω στόχους.

Μπορώ να γνωρίζω ότι στα χέρια του υπουργού μεταφορών υπάρχει προς μελέτη που εκπονήθηκε από τον αείμνηστο καθηγητή του

Το άρθρο αυτό δημοσιεύτηκε την 18-03-04 στο ειδικό ένθετο της εφημερίδας ΕΞΠΡΕΣ με τον τίτλο Logistics, ως ειδικό αφιέρωμα στους Ολυμπιακούς Αγώνες του 2004.

Ο Μιχάλης Πατεράκης είναι διδάκτωρ μεταφορικού δικαίου, διευθυντής του νομικού περιοδικού “Επιθεώρηση Μεταφορικού Δικαίου”, Ιδιοκτήτης της “Σχολής Μεταφορικών Σπουδών” και δικηγόρος Α.Π.

Εμπορικού Δικαίου του Πανεπιστημίου Αθηνών Θανάση Λιακόπουλο με την οποία αίρονται όλες οι προαναφερθείσες αντινομίες. Η μελέτη του αυτή κατατείνει στην όσο το δυνατόν ευρύτερη ενοποίηση, όχι μόνο του δικαίου των παραγγελιοδόχων μεταφοράς, αλλά και του δικαίου της (πραγματικής) μεταφοράς και στην έννοια και ομοίμορφη αντιμετώπιση των διαφορών ζητημάτων. Δεν είναι δυνατόν η χώρα να βαδίζει ολοταχώς προς την Ολυμπιάδα του 2004 και ο εμπορικός κόσμος να εριζεί εάν και κατά πόσον είναι επιτρεπτό οι ελληνικές παραγγελιοδοχικές εταιρίες να έχουν δικά τους μεταφορικά μέσα, το οποίο μέχρι σήμερα απαγορεύεται με τον νόμο 383/1976 ή αν ότι το μεταφορικό έργο πρέπει να ανατίθεται μόνο κατ' ουσίαν στους πραγματικούς μεταφορείς, τη στιγμή κατά την οποίαν στην Ευρώπη οι αντίστοιχες (παραγγελιοδοχικές) εταιρίες διαθέτουν ολόκληρους στόλους από αυτοκίνητα.

Ούτε είναι δυνατόν να υπάρχει στην εθνική μεταφορά κατηγορία μεταφορών που χαρακτηρίζονται “νομαρχιακές μεταφορές”, δηλαδή μεταφορές που διενεργούνται στα όρια μιας νομαρχίας με ΦΔΧ αυτοκίνητα (Ν. 1073/80 και Ν.Δ. 531/70), όρια τα οποία συχνά αυξομειώνονται, ανάλογα με τις ανάγκες και τις απαιτήσεις των πολιτικών φίλων του νομάρχη.

Οδοιπορικό μιας εκδρομής

Με επιτυχία πραγματοποιήθηκε η εκδρομή που είχε οργανώσει (στις 22 και 23 του Μάη η Ομοσπονδία Αποκορωνιώτικων Συλλόγων στα Μετέωρα, τη Λίμνη Πλαστήρα και την Πύλη Τρικάλων.

Η εκδρομή ξεκίνησε με επίσκεψη στα Μετέωρα και προσκύνημα στη Μονή της Αγίας Αικατερίνης.

Η θέα του Θεσσαλικού κάμπου ήταν μαγευτική από τους πανύψηλους βράχους του ανεξήγητου γεωλογικού φαινομένου.

Μετά το προσκύνημα οι εκδρομείς ανάλαφροι και ανανεωμένοι αναχώρησαν για την κομπόλη Μητρόπολη Καρδίτσας, όπου διέμειναν το βράδυ στον πολυτελή Ξενώνα "ΑΦΡΟΔΙΤΗ" που πρόσφατα ανακαινίστηκε από το Δήμο, από τον οποίο και εκμεταλλεύεται.

Τις απογευματινές ώρες οι εκδρομείς επισκέφθηκαν το μοναστήρι της ΚΟΡΩΝΑΣ που έχει από τα παλιά χρόνια μια λαμπρή ιστορία και διατηρείται σήμερα σε άριστη κατάσταση.

Εντόπιση προκάλεσε το αγρόκτημα και ο ανθόκηπος του Μονα-

Πόρτα Παναγιά. Από δεξιά Πάυλος Ειρηνάκης με τη σύζυγο του, ο Πρόεδρος Γιάννης Λεντάρης με τη σύζυγο του, Γιώργος Λιοδάκης, Παύλος Χειλαδάκης, και λίγο διακρινόμενοι οι Πλεύρης και Γ. Καστανιουδάκης.

στηριού. Αρχετό νερό ανάβλυζε από μια πηγή που βρισκόταν έξω από το Μοναστήρι.

Το βραδινό δείπνο στον Ξενώνα ήταν πλούσιο και η Κρητική μουσική παρακίνησε πολλούς εκδρομείς να χορέψουν στους ρυθμούς της. Η έκπληξη της βραδιάς επιφυλάχτηκε από το Γιώργο Γιακουμινάκη, Ταμιά της Ομοσπονδίας, ο οποίος με το μπαγλαμαδάκι του απέδωσε παλιά έντεχνα και ρεμπέτικα τραγούδια και διατήρησε το κέφι μέχρι τις πρωινές ώρες.

Η επίσκεψη στη λίμνη Πλαστήρα χάρισε στους εκδρομείς το μοναδικό θέαμα μιας απέραντης θάλασσας που βρίσκεται ψηλά από τον κάμπο. Σ' ένα οροπέδιο την έξοδο του οποίου κλείνει το φράγμα του Ταυρωπού. Ο επισκέπτης διερωτάται πώς κρατήθηκαν τα νερά εκεί ψηλά και δεν διοχετεύθηκαν από βάραθρα και ρουφήχτρες στα έγκατα του βουνού για να βρουν διέξοδο από τα πλευρά του. Το γέυμα στις όχθες της λίμνης με πέστροφες από τα νερά της ήταν υπέροχο.

ΤΟ ΓΕΦΥΡΙ ΚΑΙ Η ΠΟΡΤΑ ΠΑΝΑΓΙΑ

Η επίσκεψη των εκδρομέων στην Πύλη Τρικάλων ξύπνησε την ιστορική μνήμη μπροστά στη θέα του μονότοξου παλαιού γεφυριού του Αγίου Βησαρίωνα, που θεωρείται ο προστάτης Άγιος των Χριστιανών της ευρύτερης περιοχής.

Το γεφύρι που διασώθηκε στο πείσμα του χρόνου και των πολέμων αποτελούσε ασφαλώς ένα αρχιτεκτονικό θαύμα για την εποχή του.

Στη δεξιά ραχοκοκαλιά της νότιας Πίνδου προς την είσοδο του

φαραγγιού βρίσκεται ο ναός της "ΠΟΡΤΑΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ". Αθέατος από τα αδιάκριτα βλέμματα του κατακτητή, σχεδόν κρυμμένος στην κόγχη του βράχου και στην πυκνή βλάστηση, γλίτωσε τις πολλές επιδρομές των αλλόπιστων. Ένας σκιερός κυπάρισσος και ένας πανύψηλος δρυς, στην αυλή του, κρατούν στα γέρικα κορμιά τους την ιστορία των παλαιών καιρών που έζησαν...

Η εκκλησία μοναδική, χτισμένη στα θεμέλια αρχαίου Ναού, ενδεχομένως της θεάς Αρτέμιδος, οικοδομήθηκε το 1282 από τον Ιωάννη Δούκα τον Κομνηνό. Εκκλησία πρωτότυπη στην αρχιτεκτονική της, φέρει το θόλο πάνω από την είσοδο της, στον εξωτερικό Νάρθηκα, ενώ το υπόλοιπο τμήμα της, Βυζαντινού ρυθμού, δεν έχει θόλο. Η κολυμβήθρα όπου βαπτίζονταν οι πρώτοι Χριστιανοί είναι χτισμένη και εντοιχισμένη στη δεξιά πλευρά της. Στολίδια μοναδικά είναι δυο εικόνες που βρέθηκαν κατά τις ανασκαφές, όχι ζωγραφιστές αλλά κατασκευασμένες με ψηφιδωτά. Η εικόνα της Παναγίας που διατηρείται σε άριστη κατάσταση είναι δεξιοκρατούσα, πράγμα πολύ σπάνιο για τη Χριστιανική εικονογραφία και ζωγραφική.

Κατά την επιστροφή μας μετρίαζαν την κόπωση του διήμερου οι ωραίες μαντινάδες, τα ριζίτικα τραγούδια και τα πιπεράτα ανέκδοτα της ζεστής, καθαρής Αποκορωνιώτικης συντροφιάς μας.

Φθάνοντας στην πολύβουη Αθήνα το βράδυ, άλλη μια ψυχαγωγική και μορφωτική εκδρομή της Ομοσπονδίας είχε πάρει τέλος.

Αθήνα 27-5-2004
ΓΙΑΝΝΗΣ ΛΕΝΤΑΡΗΣ

Ο ΔΙΓΑΜΟΣ

Σεξουλιάρης και ερωτιάρης ως ένας άλλος Ζορμπάς είχε δει τη ζωή τελείως διαφορετικά από μας τσ' αποδέλοιπους, μ' αποτέλεσμα να μη χαλά χατίρι σε γυναίκα, ν' αρραβωνιάζεται και να παντρολογιέται αργά ταχιά. Όμως, όπως όλα τα πράγματα έχουν αρχή και τέλος, έτσι κι αυτονού κάποτε έγινε αντιληπτό το κουσούρι ντου, κι η φήμη ντου, μ' αποτέλεσμα δύο από τα θύματα ντου να τον στείλουν στο δικαστήριο. Έρχεται ημέρα του δικαστηρίου, και όταν κατά τη διαδικασία αυτός δεν παραδέχεται όπως είναι φυσικό τίποτα απ' όλα αυτά, έχοντας βέβαια και καλό υπερασπιστή δικηγόρο, ήρθε η ώρα τσ' απόφασης. Λέει λοιπόν ο πρόεδρος του δικαστηρίου: κατηγορούμενε είσαι αθώς και το δικαστήριο σε απαλλάσσει από την κατηγορία της διγαμίας μπορείς να γυρίσεις στο σπίτι σου. Κι ο κατηγορούμενος: ευχαριστώ κύριε πρόεδρε, σε ποιο απ' όλα ; !!!Είπε την αλήθεια χωρίς να το καταλάβει στο τέλος.

"Είπε στον άντρα ο Θεός
να παίρνει μια γυναίκα
μ' αν τη βολεύει και μπορεί
να 'χει κι απ' όζω δέκα"

ΤΕΡΕΖΟΓΙΑΝΝΗΣ, του Χρίστου ο γιος ο μεγάλος

Η Παναγία δεξιοκρατούσα με ψηφιδωτά.

Ευρωεκλογές 2004

Αποτελέσματα Περιφέρειας: ΧΑΝΙΩΝ Τμήματα: 328 από 328

Κόμμα	Ευρωεκλογές 2004			Βουλευτικές 2004			Ευρωεκλογές 1999		
	Ψήφοι	%	Έδρες	Ψήφοι	%	Έδρες	Ψήφοι	%	Έδρες
Ν.Δ.	31.706	39,41	-	40.850	39,40	2	25.126	30,12	-
ΠΑΣΟΚ	33.393	41,50	-	50.625	48,83	2	32.918	39,46	-
ΚΚΕ	6.582	8,18	-	4.978	4,80	0	6.750	8,09	-
ΣΥΝ	3.484	4,33	-	3.438	3,32	0	5.073	6,08	-
ΛΑΟΣ	1.863	2,32	-	984	0,95	0	-	-	-
ΛΟΙΠΑ	3.430	4,28	-	2.804	2,70	-	13.556	16,25	-

Εγγεγραμμένοι: 137.889, Ψηφισάντες: 82.304, Αποχή: 40,31%
Έγκυρα: 80.458 (97,76%), Ακυρα: 778 (0,95%), Λευκά: 1.068 (1,30%)

Αποτελέσματα Περιφέρειας: ΧΑΝΙΩΝ Δήμος: ΑΡΜΕΝΩΝ Τμήματα: 12 από 12

Κόμμα	Ευρωεκλογές 2004			Βουλευτικές 2004			Ευρωεκλογές 1999		
	Ψήφοι	%	Έδρες	Ψήφοι	%	Έδρες	Ψήφοι	%	Έδρες
Ν.Δ.	1.007	40,46	-	1.277	42,40	-	904	34,20	-
ΠΑΣΟΚ	1.004	40,34	-	1.386	46,02	-	958	36,25	-
ΚΚΕ	248	9,96	-	165	5,48	-	243	9,19	-
ΣΥΝ	116	4,66	-	98	3,25	-	172	6,51	-
ΛΑΟΣ	41	1,65	-	27	0,90	-	-	-	-
ΛΟΙΠΑ	73	2,92	-	59	1,95	-	366	13,85	-

Εγγεγραμμένοι: 4.317, Ψηφισάντες: 2.549, Αποχή: 40,95%
Έγκυρα: 2.489 (97,65%), Ακυρα: 32 (1,26%), Λευκά: 28 (1,10%)

Αναλυτικά αποτελέσματα του Δήμου Αρμένων

1ο Εκλογικό Τμήμα Καλυβών

Εγγεγραμμένοι: 434, Ψηφισαν: 252,
Έγκυρα: 247, Ακυρα - Λευκά: 5 Έλα-
βαν:

Ν.Δ.:	85
ΠΑΣΟΚ:	118
ΚΚΕ:	21
ΣΥΝ:	13
ΛΑΟΣ:	2
ΟΥΡ. ΤΟΞΟ	1
ΟΙΚΟΛ. ΠΡΑΣΙΝΟΙ	1
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ	1
ΜΕΡΑ	1
ΔΗΜ. ΠΕΡΙΦ. ΕΝΩΣΗ	2
ΔΗΣΟΚ	1
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	1

2ο Εκλογικό Τμήμα Καλυβών

Εγγεγραμμένοι: 420, Ψηφισαν: 225,
Έγκυρα: 221, Ακυρα - Λευκά: 4
Έλαβαν:

Ν.Δ.:	80
ΠΑΣΟΚ:	92
ΚΚΕ:	26
ΣΥΝ:	10
ΛΑΟΣ:	4
Μ-Λ ΚΚΕ	2
ΠΑΤΡ. ΣΥΜΜΑΧΙΑ:	1
ΟΙΚΟΛ. ΠΡΑΣΙΝΟΙ:	1
ΜΕΡΑ:	1
ΔΗΜ. ΠΕΡΙΦ. ΕΝΩΣΗ:	1
ΓΥΝΑΙΚΕΣ:	3

3ο Εκλογικό Τμήμα Καλυβών

Εγγεγραμμένοι: 423, Ψηφισαν: 204,
Έγκυρα: 194, Ακυρα - Λευκά: 10
Έλαβαν:

Ν.Δ.:	85
ΠΑΣΟΚ:	68
ΚΚΕ:	20
ΣΥΝ:	11
ΛΑΟΣ:	1
Μ-Λ ΚΚΕ	2
ΒΕΡΓΗΣ	1
ΟΙΚΟΛ. ΠΡΑΣΙΝΟΙ	1
ΕΛΛ. ΜΕΤΩΠΟ	1
ΔΗΣΟΚ	1
Ε.Σ.Α. ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ	1
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	2

4ο Εκλογικό Τμήμα Καλυβών

Εγγεγραμμένοι: 432, Ψηφισαν: 241,
Έγκυρα: 238, Ακυρα - Λευκά: 3
Έλαβαν:

Ν.Δ.:	91
ΠΑΣΟΚ:	87
ΚΚΕ:	27
ΣΥΝ:	17
ΛΑΟΣ:	3
Μ-Λ ΚΚΕ	1
ΒΕΡΓΗΣ	1
ΟΥΡ. ΤΟΞΟ	2
ΟΙΚΟΛ. ΠΡΑΣΙΝΟΙ	1
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ	2
ΜΕΡΑ	1
ΕΛΛ. ΜΕΤΩΠΟ	1
ΔΗΣΟΚ	2
ΕΥΡ. ΣΥΜΠ. ΑΜ. ΔΗΜΟΚ	1
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	1

5ο Εκλογικό Τμήμα Αρμένων

Εγγεγραμμένοι: 602, Ψηφισαν: 331,
Έγκυρα: 320, Ακυρα - Λευκά: 11
Έλαβαν:

Ν.Δ.:	99
ΠΑΣΟΚ:	132
ΚΚΕ:	49
ΣΥΝ:	19
ΛΑΟΣ:	7
Μ-Λ ΚΚΕ	1
ΠΑΤΡ. ΣΥΜΜΑΧΙΑ	1
ΟΙΚΟΛ. ΠΡΑΣΙΝΟΙ	4
ΑΝΤΙΚΑΠ. ΣΥΜΜΑΧΙΑ	2
ΑΣΚΕ	1
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ	1
ΔΗΜ. ΠΕΡΙΦ. ΕΝΩΣΗ	2
ΓΥΝΑΙΚΕΣ	2

6ο Εκλογικό Τμήμα Καρών

Εγγεγραμμένοι: 96, Ψηφισαν: 61,
Έγκυρα: 61, Ακυρα - Λευκά:-
Έλαβαν:

Ν.Δ.:	18
ΠΑΣΟΚ:	39
ΚΚΕ:	4

7ο Εκλογικό Τμήμα Μαχαϊρών

Εγγεγραμμένοι: 145, Ψηφισαν: 76,
Έγκυρα: 75, Ακυρα - Λευκά: 1
Έλαβαν:

Ν.Δ.:	32
ΠΑΣΟΚ:	26
ΚΚΕ:	4
ΣΥΝ:	10
ΛΑΟΣ:	2
ΟΡΑΜΑ	1

8ο Εκλογικό Τμήμα Νέου Χωρίου

Εγγεγραμμένοι: 364, Ψηφισαν: 259,
Έγκυρα: 251, Ακυρα - Λευκά: 8
Έλαβαν:

Ν.Δ.:	146
ΠΑΣΟΚ:	70
ΚΚΕ:	15
ΣΥΝ:	13
ΛΑΟΣ:	3
ΒΕΡΓΗΣ:	1
ΟΙΚΟΛ. ΠΡΑΣΙΝΟΙ:	1
ΓΥΝΑΙΚΕΣ:	2

9ο Εκλογικό Τμήμα Νέου Χωρίου

Εγγεγραμμένοι: 399, Ψηφισαν: 257,
Έγκυρα: 251, Ακυρα - Λευκά: 6
Έλαβαν:

Ν.Δ.:	~124
ΠΑΣΟΚ:	83
ΚΚΕ:	28
ΣΥΝ:	8
ΛΑΟΣ:	5
ΑΝΤΙΚΑΠ. ΣΥΜΜΑΧΙΑ:	1
ΕΝ. ΚΕΝΤΡΩΩΝ:	1
ΔΗΜ. ΠΕΡΙΦ. ΕΝΩΣΗ:	1

10ο Εκλογικό Τμήμα Ραμνής

Εγγεγραμμένοι: 364, Ψηφισαν: 221,
Έγκυρα: 217, Ακυρα - Λευκά: 4
Έλαβαν:

Ν.Δ.:	49
ΠΑΣΟΚ:	127
ΚΚΕ:	29
ΣΥΝ:	4
ΛΑΟΣ:	4
ΟΙΚΟΛ. ΠΡΑΣΙΝΟΙ	1
ΑΣΚΕ	1
ΜΕΡΑ	1
ΔΗΜ. ΠΕΡΙΦ. ΕΝΩΣΗ	1

11ο Εκλογικό Τμήμα Στύλου

Εγγεγραμμένοι: 302, Ψηφισαν: 205,
Έγκυρα: 203, Ακυρα - Λευκά: 2
Έλαβαν:

Ν.Δ.:	99
ΠΑΣΟΚ:	74
ΚΚΕ:	12
ΣΥΝ:	9
ΛΑΟΣ:	5
ΟΥΡ. ΤΟΞΟ:	1
ΑΣΚΕ:	1
ΔΗΜ. ΠΕΡΙΦ. ΕΝΩΣΗ:	1
ΓΥΝΑΙΚΕΣ:	1

12ο Εκλογικό Τμήμα Στύλου

Εγγεγραμμένοι: 316, Ψηφισαν: 217,
Έγκυρα: 211, Ακυρα - Λευκά: 6
Έλαβαν:

Ν.Δ.:	99
ΠΑΣΟΚ:	88
ΚΚΕ:	13
ΣΥΝ:	2
ΛΑΟΣ:	5
ΠΑΤΡ. ΣΥΜΜΑΧΙΑ	1
ΟΙΚΟΛ. ΠΡΑΣΙΝΟΙ	1
ΑΣΚΕ	1
ΕΛΛ. ΜΕΤΩΠΟ	1

Τα μαγαζιά των Αρμένων

Γράφει η Κική Βασσάλου

ΕΝΑΣ ΤΟΠΟΣ ΟΜΟΡΦΟΣ και φιλόξενος σαν το χωριό μας δε θα μπορούσε παρά να αποτελεί πόλο έλξης για κάθε επισκέπτη τόσο το καλοκαίρι όσο και το χειμώνα! Μια τσικουδιά στην πλατεία του χωριού, στο Καφενείο του Μιχάλη, ή νοστιμότατο φαγητό λίγο πιο κάτω στη Δροσοσταλιά του Στρατή, καθημερινά και όλο το χρόνο μπορούν να προσφέρουν ώρες ξεγνοιασιάς, ξεκούρασης και... ατελείωτης κουβέντας με τους χωριανούς, τους γνωστούς, τους φίλους Αρμενιανούς.

Κι όταν καλοκαιριάσει, η παραδοσιακά αγαπημένη μας **Καρυδιά**, ο **Πλάτανος** και το νέο μεζεδοπωλείο του χωριού μας, η **Αυλή**, έρχονται να ενισχύσουν τις επιλογές όλων εμάς που έχουμε επιλέξει τους «δροσερούς» Αρμένους για να απολαύσουμε τις «ζεστές» βραδιές του καλοκαιριού.

Μια στάση στο καφενείο του **Μιχάλη**, ένας καφές ή μια τσικουδιά με τη συνοδεία ενός μεζέ και την ευχάριστη συντροφιά των συγχωριανών ή και κοντοχωριανών στην πλατεία των Αρμένων δεν μπορεί παρά να μοιάζει επιτακτική. Πριν ή μετά τη δουλειά ο **Μιχάλης** πάντοτε με όρεξη και διάθεση να προσφέρει ό,τι μπορεί, είναι εκεί για την απαραίτητη – μικρή ή μεγάλη – στάση της ημέρας, τη γλυκιά καθημερινότητα όλων όσων είτε μένουμε μόνιμα

στο χωριό είτε ερχόμαστε για λίγες μόνο ημέρες. Και δε θα μπορούσαμε φυσικά να παραλείψουμε τα τσιμπούσια που οργανώνονται στο καφενείο με ένα μονάχα νεύμα στο **Μιχάλη**, να ετοιμάσει τα απαραίτητα, τα τυριά και τα κρεατικά που φέρνει από απέναντι ο **Κωστής** ο **Κουτσούπης**, αλλά και την «ευγενική χορηγία» όποιου έχει καλό φαί στο σπίτι και θέλει να το απολαύσει με... περαστικούς και φίλους!

Κι η περιήγηση στα μαγαζιά του χωριού συνεχίζεται...

Βγαίνοντας από τον **Πλάτανο** και περπατώντας στο δρόμο που οδηγεί προς το **Νιο Χωριό**, κάνουμε άλλη μια στάση στην ίδια πλευρά του δρόμου και στην αγαπημένη και όχι πια νεώτερη **Δροσοσταλιά!**

Η **Δροσοσταλιά**, σε ένα περιβάλλον εκλεπτυσμένο και με φαγητό ξεχωριστό και νοστιμότατο αποτελεί μια προσπάθεια του συγχωριανού μας **Στρατή** και του γιου του **Γιάννη**, η οποία αναμφισβήτητα έδωσε άλλη, ανανεωτική θα μπορούσαμε να πούμε, πνοή στο χωριό. Και αμέσως νιώθω την ανάγκη να εξηγηθώ! Η **Δροσοσταλιά** χτισμένη με μεράκι και καλό γούστο λειτουργεί χειμώνα – καλοκαίρι τονώνοντας όχι μόνο την ελάχιστη κίνηση του χωριού κατά τη διάρκεια του χειμώνα, με επισκέπτες από τη γύρω περιοχή και τα **Χανιά**, αλλά και τη διάθεση των μόνιμων κατοίκων, που τα τελευταία χρόνια έχουμε ένα μέρος ανοιχτό για να περάσουμε μερικές απ' τις κρύες και σκοτεινές βραδιές των χειμερινών Αρμένων. Δίπλα στο τζάκι με πολύ καλό φαγητό, κρασί και «ό,τι άλλο ποθει ή καρδιά μας!» Φυσικά και το καλοκαίρι, η **Δροσοσταλιά** δε θα μπορούσε σε καμία περίπτωση να εξαιρεθεί από την καθημερινότητα τόσο των ντόπιων όσο και των επισκεπτών.

Σε ένα από τα πιο όμορφα μέρη του χωριού μας, εκεί που πηγάζει το νερό και προσδίδει στους καταπράσινους Αρμένους ξεχωριστή ομορφιά και... τουριστικό ενδιαφέρον, λειτουργεί ο **Πλάτανος**. Μια κοσμική ταβέρνα υπό την ιδιοκτησία του **Κωστή Μανιουδάκη** όπου το φυσικό κάλλος του τόπου που τη φιλοξενεί την έχει κάνει γνωστή όχι μόνο στα γύρω χωριά, τα **Χανιά** και το **Ρέθυμνο**, αλλά και εκτός συνόρων. Ο **Πλάτανος** έχει στενή συνεργασία με τουριστικά γραφεία της ευρύτερης περιοχής και διοργανώνοντας παραδοσιακές κρητικές βραδιές φροντίζει για την εστίαση και τη διασκέδαση πολλών γκρουπ τουριστών.

Και μια και μπήκαμε στο καλοκαίρι, ας περάσουμε και στην απέναντι πλευρά το δρόμου για να επισκεφθούμε την αγαπημένη σε όλους, εδώ και πάρα πολλά χρόνια, Καρυδιά!

Η Καρυδιά που κάθε καλοκαίρι αποτελεί αίνιγμα το αν θα ανοίξει και πότε, και όλοι μέσα μας παρακαλάμε να ανοίξει για να μη χάσουμε τη γεύση και μυρωδιά αυτής της γλυκιάς συνήθειας ανεξίτηλης από τα παιδικά μας χρόνια (για τους νεώτερους τουλάχιστον που γνωρίζω), συνιστά, δίχως άλλο, αξία άρρηκτα συνδεδεμένη με τους Αρμένους το καλοκαίρι! Η Ασπασία στην κουζίνα, ο Λευτέρης και ο Αλέκος έξω, με όρεξη, μεράκι για δουλειά και ανεξάντλητο χιούμορ σερβίρουν τα ψητά στα κάρβουνα σουβλάκια, τις φρεσκοτόματες τηγανιτές πατάτες, τις σαλάτες και ό,τι άλλο ανάλογο με τη μέρα, τη διάθεση του κόσμου και των ιδίων. Οπωσδήποτε, η Καρυδιά για τους περισσότερους από μας αποτελεί ένα στέκι, ένα

μέρος φιλόξενο απ' το οποίο θα περάσουμε έστω και μόνο για ένα «γεια!», για μια γκαζόζα, μια ρετσίνα και ένα σουβλάκι στα πεταχτά λίγο πριν τη βραδινή έξοδο. Ένα μαγαζί που όσες φορές έχει μείνει κλειστό, έχει στερήσει από τη «ρουτίνα» του καλοκαιριού μας, των κοντοχωριανών και των υπόλοιπων φίλων, στιγμές δυσαναπλήρωτες.

Και φτάνουμε στις νεώτερες προσπάθειες που γίνονται στο χωριό μας με ανάλογο κέφι, όρεξη για δουλειά και προϊόν διαφοροποιημένο, όπως λέμε και στο σχετικό ρεπορτάζ! Ο Μιχάλης και η αρμενιανή Ζωή, διαμένοντες έως τώρα στην Αθήνα, ταξίδεψαν προς τον αγαπημένο νότο και με σκοπό να τονώσουν ακόμη περισσότερο την κίνηση του χωριού μας τους καλοκαιρινούς τουλάχιστον μήνες, άνοιξαν το γωνιακό μαγαζί απέναντι από τον Άγιο Νικόλαο. Σερβίροντας καφέ, παγωτό, γλυκά και σπιτικούς μεζέδες, διαμόρφωσαν ένα χώρο τόσο οικείο που δε θα μπορούσε παρά να ονομαστεί Αυλή! Μια αυλή γεμάτη λουλούδια, ευχάριστη σκιά για τα ζεστά μεσημέρια του καλοκαιριού και δροσερή ατμόσφαιρα για όλες τις ώρες της ημέρας και... της νύχτας. Μια αυλή, στην οποία χωριανοί και φίλοι, Έλληνες και ξένοι επισκέπτες περνούν την ώρα τους σε χαλαρούς

ρυθμούς και με τη συντροφιά νοστιμιάτων εδεσμάτων σε ένα νέο φιλόξενο περιβάλλον.

ΝΕΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ

Ο Νίκος Στυλιανομανωλάκης αφού περιηγήθηκε όλο τον κόσμο είναι μόνιμος κάτοικος του χωριού μας τα τελευταία χρόνια. Πρόσφατα ασχολείται

με τον ελαιοχρωματισμό, και με μεγάλη επιτυχία στον καλλιτεχνικό ελαιοχρωματισμό στον οποίο βοηθείται από τη σύζυγό του Τζούντιθ. Έργο τους βλέπουμε στη φωτογραφία, μια διακόσμηση σε εξωτερική κολώνα του καφενείου του Νίκου Μαντωνανάκη, που αποτελείται από δυο πιθάρια με ακρυλικό.

ΣΤΟ ΔΗΜΟ ΑΡΜΕΝΩΝ

Ανάγκη ο βιολογικός και το χωροταξικό

Την ανάγκη τόσο της άμεσης προώθησης του χωροταξικού σχεδίου, όσο και της έναρξης λειτουργίας του βιολογικού καθαρισμού Καλυβών, επισήμανε ο συγχωριανός μας βουλευτής Χανίων του ΠΑΣΟΚ Νίκος Χριστοδουλάκης, ο οποίος συμμετείχε, στις αρχές Μαΐου, σε συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Αρμένων.

Ο κ. Χριστοδουλάκης αναφέρθηκε επίσης σε τρία ευρύτερα θέματα του Αποκόρωνα τα οποία πρέπει να αντιμετωπιστούν με κοινή δράση όλων των Δήμων.

Το πρώτο αφορά τη μελέτη αρχιτεκτονικής φυσιογνωμίας του Αποκόρωνα, με στόχο, όπως είπε, την αποτροπή της άναρχης και αντιαισθητικής δόμησης που προσβάλλει τα οικιστικά πρότυπα και παραδόσεις της περιοχής. Η μελέτη έχει ήδη χρηματοδοτηθεί από την Περιφέρεια και μπορεί να οδηγήσει σε ένα πλαίσιο εποπτείας και ελέγχου της οικιστικής ανάπτυξης για να μην αλλοιωθεί περαιτέρω το πολύτιμο αρχιτεκτονικό στοιχείο του Αποκόρωνα. Το δεύτερο θέμα που έθιξε ο κ. Χριστοδουλάκης είναι η ανάγκη συνένωσης των Τεχνικών Υπηρεσιών όλων των Δήμων της επαρχίας, ώστε να δημιουργηθεί μία σοβαρή υποδομή διεξαγωγής μελετών και εποπτείας έργων. Ακόμη, αναφέρθηκε στην ανάγκη συντονισμένης ενημέρωσης των αγροτών για τη νέα Αγροτική Πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ιδιαίτερα για την απαραίτητη προετοιμασία των νέων να αντιμετωπίσουν έγκαιρα τις απαιτήσεις στο νέο περιβάλλον που διαμορφώνεται.

Τέλος, ο κ. Χριστοδουλάκης ενημερώθηκε για την πορεία του έργου κατασκευής του ανισόπεδου κόμβου στις Καλύβες, η έλλειψη του οποίου έχει προκαλέσει πολλά ατυχήματα μέχρι σήμερα.

Οι εξελίξεις

στους Αρμένους στις αρχές του περασμένου αιώνα

Συνέχεια από το τεύχος 31. Στο τεύχος αυτό συνεχίζουμε δημοσίευση από το βιβλίο του Στ. Φρεσκάκη «Οι Αρμένιοι στο παρελθόν», έκδοση του συλλόγου Αρμενιανών της Αθήνας «Ο Κριτοβουλίδης», Αθήνα 1991. Το κεφάλαιο αναφέρεται στις κοινωνικές και οικονομικές εξελίξεις στο χωριό μας στις αρχές του 20ού αιώνα.

Οι φωτογραφίες προέρχονται από το αρχείο της Μαρίας Μαραγκουδάκη - Παράσχου.

...
ΑΛΛΑ ΥΠΗΡΧΑΝ ΚΑΙ ΝΕΟΙ που δεν προχώρησαν πέραν του Σχολαρχείου, παρεχόμενη όμως από αυτό μόρφωση ήταν επαρκής για πολλές εργασίες και θα αναφέρω πάλι τον αδελφό του Γεώργιο που επί πολλά χρόνια υπηρέτησε ως Γραμματέας και Ταμίας του Δήμου, επίσης τον Γιάννη Μουντάκη (του Δεσποτομάρκου) που πήγε λογιστής στο ξυλεμπορικό κατάστημα του Ανδρεαδάκη στις Καλύβες με τον οποίο τελικά έγινε συντάξιμος και εγκαταστάθηκε εκεί, καθώς και τον Αναστάσιο

Η Αθηνά Μαραγκουδάκη Μαυράκη και η Μαρίκα Βασιμουλάκη Μιχελογιάννη.

Λιονάκη (του Χαροκόπου) που διορίσθηκε δικαστικός υπάλληλος στα Χανιά, τον Εμμανουήλ Καβρουλάκη (Χασέ) που έγινε από τους πρώτους Προέδρους Κοινότητας Αρμενίων, τον Γεώργιο Τερεζάκη που είχε ανοίξει εμπορικό και τον αδελφό του Μιχάλη Τερεζάκη που έγινε Αξιωματικός της Χωροφυλακής, παντρεύτηκε και εγκαταστάθηκε στη Ζάκυνθο, όπου πάντρεψε και την αδελφή του Αργυρώ.

Από τις παλιές Αρμενιανές οικογένειες αυτή που συνεδέθη στενότερα και ευρύτερα με τις καινούριες Αρμενιανές οικογένειες του Καραβασίλη και του Αναστασιάδη ήταν η οικογένεια του Δημήτρη Βιριράκη (του Χατζή, γιατί υπήρχε και άλλος Δημήτρης Βιριράκης, ο Κουρβετζούρης).

Το Χατζηλίκι, την εποχή εκείνη ήταν τίτλος θρησκευτικής και κοινωνικής διακρίσεως σε βαθμό που να μεταβάλλει και τα επώνυμα. Συνεπώς ήταν από τις καλές οικογένειες του χωριού και είχε 4 γιους και 2 θυγατέρες.

Ο πρώτος γιος Ελευθέριος είχε πάρει γυναίκα από την οικογένεια Λελεδάκη των Μυριοκεφάλων Ρεθύμνης, αδελφού του τότε Επισκόπου Κισάμου Ανθιμου Λελεδάκη, ο δεύτερος ο Γιάννης παντρεύτηκε την κόρη του Καραβασίλη, την Κατίνα. Ο τρίτος γιος ο Γεώργιος όταν επέστρεψε από την Αμερική παντρεύτηκε την κόρη του Αναστασιάδη, την Όλγα και έμειναν στους Αρμένους. Ο τέταρτος γιος ο Νικόλαος είχε μεταναστεύσει στην Αλεξάνδρεια και δεν επέστρεψε.

Στα μεταγενέστερα χρόνια ο εγγονός του Αναστασιάδη, γιος της κόρης του Ελπίδας και του Λαμπροκλή Βιστάκη, Στέλιος, παντρεύτηκε την εγγονή του Καραβασίλη, Ελένη Βιριράκη, που όπως είδαμε ήταν δασκάλα στο Παρθεναγωγείο των Αρμενίων και μετά το γάμο τους εγκαταστάθηκαν στη Μασσαλία της Γαλλίας, όπου ίδρυσαν βιοτεχνία βιβλιοδεσίας γιατί προς μεγάλη λύπη των γονέων του ο Στέλιος δεν έπαιρνε τα γράμματα και τον έβαλαν σε αυτή την τέχνη. Τη βιοτεχνία δε αυτή διατηρούν και σήμερα τα δύο παιδιά τους στη Μασσαλία. Η οικογένεια του Γεώργιο Βιριράκη έχει πέντε γιους και άλλη μια κόρη, τη γνωστή σε όλους Μάχη, που κυριολεκτικά λάτρευε τους Αρμένους και παρ' όλο που κατοικούσε στα Χανιά και από νεαράς ηλικίας δούλευε στο Δήμο, σχεδόν όλα τα Σαββατοκύριακα βρισκόταν στο χωριό, ίδια αφ' ότου ο αδελφός της ο Λευτέρης έκτισε στη μεσοχωριά το σπίτι και ερχόταν και αυτός κάθε καλοκαίρι από την Αθήνα, όπου είχε εγκατασταθεί ως δημόσιος υπάλληλος αλλά

Ο Ιωάννης Θεοχάρους Μαραγκουδάκης με το γιο του Βασίλη το 1925.

και καλλιτέχνης λιθογράφος (σε αυτή την καλλιτεχνία διέπρεψε και άλλος Αρμενιανός, ο Λεωνίδας Πελεκανάκης, που αφού μικρός εμαθήτευσε στο λιθογραφείο του Κουρουτάκη εγκαταστάθηκε στην Αθήνα). Εδοκιμάσθη όμως πολύ σκληρά από τη μοίρα αυτή η οικογένεια, γιατί έχασε τους τρεις γιους της στον πόλεμο και έμεινε ξακουστή η ανδρεία του λοχία Δημοσθένη στην πολύνεκρη μάχη του Ραβινέ στις 1 Μαΐου το 1917 καθώς την διηγούνταν οι χωριανοί μας συμπολεμιστές του. Μανώλης Μαυρογένης και Λεωνίδας Πελεκανάκης. Ο μικρότερος αδελφός Νίκος, τότε που ήταν μαθητής της έκτης Γυμνασίου, μόλις τέλειωσαν οι εξετάσεις κατατάχθηκε εθελοντής και ήλθε στο ίδιο μέτωπο που σκοτώθηκε ο αδελφός του, με το 9^ο Σύνταγμα της Μεραρχίας Κρήτης που ολοκαυτώθηκε στην επόμενη σκληρή μάχη της Δοϊράνης στις 5.9.1918 κα ευτυχώς ήταν εκ των επιζώντων. Ο μεγάλος αδελφός, ο Αξιωματικός Δημήτρης είχε αποθάνει το 1917 από τις κακουχίες της εκστρατείας και ο προ αυτού Γεώργιος σκοτώθηκε στη Μικρά Ασία το 1922.

Με τέτοιες λοιπόν νεανικές εμπειρίες αλλά

και με τις έμφυτες ζωηρές παρορμήσεις που τον διέκριναν ήταν φυσικό να μην μείνει αδρανής ή αδιάφορος για τη διαμόρφωση των μεταπολεμικών προβλημάτων του τόπου, ένα από τα οποία ήταν και η διεκδίκηση των εφένδρων πολεμιστών, για τα γνωστά εφεδρικά Ταμεία της Κρήτης των οποίων μετά την επιτυχή επίλυση του προβλήματος με την παραχώρηση της διεκδικούμενης Μοναστηριακής περιουσίας, ανέλαβε αργότερα την εποπτεία από επίσημη θέση και μετά την έξοδό του από την δημόσια υπηρεσία, ξαναβρέθηκε στο στοιχείο του με την επανένδοση της εφημερίδας «Ηχώ της Κρήτης» των Χανίων. Η μοίρα όμως του επεφύλαξε μια πολύ σκληρή οικογενειακή δοκιμασία με το χαμό της κόρης του στο γνωστό αεροπορικό δυστύχημα.

Με τους γάμους των οι αδελφοί Λευτέρης και Γιάννης εγκαταστάθηκαν στα Χανιά όπου άνοιξαν μαγαζί, που ήταν στέκι των Αρμενιανών, που έμπαιναν στα Χανιά με τα πόδια ή με γαϊδουρία, αν είχαν να μεταφέρουν περβολικά ή άλλα προ»όντα για πούλημα. Όταν κτίστηκε η νέα Αγορά των Χανίων το 1919, ο Λευτέρης από τους πρώτους έπιασε μέσα μαγαζί (ο Γιάννης εν τω μεταξύ άρχισε να εργάζεται στο Δήμο) και οι Αρμενιανοί μια και με την κατασκευή του Αμαξιτού δρόμου είχε αρχίσει συγχωνωρία με σούστες, άρχισαν να στέλνουν τα προϊόντα τους με τη σούστα στο μαγαζί του Βιρράκη, ο οποίος τα πουλούσε για λογαριασμό τους και τους έστελνε με τον σουστατζή καθενός το μπιλιέτο του, που έγραφε το βάρος, την τιμή, την είσπραξη και το καθαρό υπόλοιπο μετά την αφαίρεση των μεταφορικών που έπαιρνε ο σουστατζής και της προμήθειας του μαγαζιού, που συνήθως ήταν 10 % και από το υπόλοιπο, ανάλογα με την επιθυμία του αποστολέα είτε του τστέλνε με τον σουστατζή είτε το εισέπραττε προσωπικά κατά διαστήματα.

γιατί ο λογαριασμός αυτός καταχωρούνταν βέβαια και στο βιβλίο του καταστήματος.

Αυτή η εξυπηρέτηση των Αρμενιανών διετηρήθη επί πολλά χρόνια με απόλυτη αμοιβαία εμπιστοσύνη, μέχρι που έκλεισε το μαγαζί με τον θάνατο του γιου του Δημήτρη, που τον είχε διαδεχθεί και δεν υπήρχε πλέον κατάλληλος διάδοχος από την οικογένεια. Από τους πρώτους σουστατζήδες ήταν ο Θεοφάνης Γιαπιτζής.

Αυτές ήταν οι κυριότερες εξελίξεις που σημειώθηκαν στους Αρμένους μετά την εγκατάσταση των εκ Μυτιλήνης εποίκων, του Παναγιώτη Μπουρνάζου, του Στυλιανού Αναστασιάδη, του Στυλιανού Σκανδάλη και του Στρατή Καραβασίλη, με τη συμβολή βέβαια και του εκ Ρεθύμνης ελληνοδιδάσκαλου Λαμπροκλή Βιστάκη, που κατ' ευτυχία συγκυρία έγινε και αυτός Αρμενιανός με την είσοδό του στην οικογένεια του Αναστασιάδη περί το 1883. Και ήταν φυσικό να αναβαθμιστεί όχι μόνο το μορφωτικό επίπεδο του χωριού αλλά και το κοινωνικοπολιτιστικό, ώστε οι Αρμένιοι πραγματικά να ξεχωρίζουν από τα άλλα χωριά και να έχουν μια μικροαστική όψη την εποχή εκείνη, γιατί ο Βιστάκης δεν ήταν μόνο ένας διακεκριμένος εκπαιδευτικός, αλλά και άνθρωπος δραστήριος και προοδευτικός.

Σ' αυτόν με τη συνεργασία και του γαμβρού του, δασκάλου Χρήστου Καλλιβρετάκη αποδίδεται η περιφράξη του περιβολιού της Παναγίας με κείνο το καλοκτισμένο μπεντένι με την ωραία δενδροστοιχεία των μουριών και η κατασκευή του κοινόχρηστου πλυσταριού απ' έξω στον μεταξύ της εισόδου και της κάμαρας χώρο του ποταμού. Επίσης το δενδροφύτεμα του, περί το πηγαδάκι, χώρου με πλατάνια και λεύκες, οι οποίες πανύψηλες μετά από χρόνια κατά τη διαπλάτυνση του δρόμου και τη δημιουργία της πλατείας κόπηκαν και χρησιμοποιήθηκαν στις σκαλωσιές του κτιρίου της εκκλησίας του Αγίου Νικολάου.

Στο χώρο αυτό, δίπλα στο τζαμί, υπήρχε ένας πελώριος πλάτανος πολύ μεγαλύτερος χονδρότερος από του Μπουρνάζου (χρειάζόταν οκτώ για το αγκάλιασμά του), στον οποίο οι Τούρκοι κρεμούσαν και βασιάνιζαν τους Χριστιανούς, γι' αυτό και τον είχαν κατά δικάσει να τον κάψουν όταν θα έφευγαν οι Τούρκοι, πράγμα που έγινε μετά την αυτονομία, που έφυγε ο Τουρκικός Στρατός από την Κρήτη και οι Τούρκοι έφυγαν από τα χωριά και περιορίστηκαν στα Χανιά.

Η Ειρήνη Μπουρνάκη (αριστερά) με μια φίλη της στις αρχές της δεκαετίας του 1920.

Η οικογένεια Παναγιώτη Μπουρνάκη (πάνω, δεύτερη από αριστερά η Ειρήνη, δίπλα ο αδελφός της Γιώργος και τα υπόλοιπα αδέρφια).

Σ' αυτούς επίσης απεδίδετο η μεταφορά του νεκροταφείου από τον περίβολο της εκκλησίας του Αη-Γιάννη, στον Προφήτη Ηλία που κτίστηκε καθώς λέγεται σε 45 μέρες. Φαίνεται δε να υπήρχε και αντιτουρκική σκοπιμότης για αυτή τη μεταφορά.

Ήθελαν να είναι το Χριστιανικό Νεκροταφείο απέναντι από τα τουρκικά Μεζαριλίκια και σε υψηλότερο σημείο (το Τουρκικό Νεκροταφείο ήταν ακριβώς απέναντι του προφήτη Ηλία, μεταξύ δρόμου και ποταμού να σημειωθεί δε ότι τότε ο δρόμος από τη στροφή του μύλου ήταν παραποτάμιος και από το καμαράκι ανηφόριζε ως το ύψος του σημερινού Αμαξιτού δρόμου, που όταν έγινε και διέσχισε το αμπέλι του Παπαμαρκάκη, αυτός πήρε την προς τον ποταμό λουρίδα, του παλαιού δρόμου και από την ανηφόρα και πάνω όλος ο χώρος μεταξύ δρόμου και ποταμού ήταν τα μεζαριλίκια, που μετά την απελευθέρωση σαν Βακουφικά (δηλαδή εκκλησιαστικά) περιήλθαν στην εκκλησία μας, η οποία όταν άρχισε να κτίζεται ο Άγιος Νικόλαος πούλησε τα 2 τεμάχια, που έγιναν και οι οικοδομές Μουντοκαλάκη, Παρασκούλη κλπ.), απέβλεπαν δηλαδή μ' αυτόν ον συμβολισμό να θίξουν τους Τούρκους στα θρησκευτικά τους συναισθήματα για τους νεκρούς των.

Σημαντική δωρεά προς το Ίδρυμα «Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος»

Το αυτοκίνητο του Ελ. Βενιζέλου επανέρχεται στο σπίτι της Χαλέπας

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ τύπου "Πακάρ", στο οποίο επέβαινε ο Ελευθέριος Βενιζέλος στη δολοφονική απόπειρα κατά της ζωής του, η οποία έγινε τον Ιούνιο του 1933 στη Λεωφόρο Κηφισίας των Αθηνών, αποτελεί πλέον κειμήλιο του Ίδρυματος μετά την παραχώρησή του από τη Λέσχη Φιλελευθέρων

Το ιδιαίτερης σημασίας αυτό ιστορικό τεκμήριο ανήκε μέχρι τώρα στη Λέσχη Φιλελευθέρων στην Αθήνα, η οποία αποφάσισε να το δωρίσει στο Ίδρυμα, ώστε να εκτίθεται πλέον στο σπίτι της Χαλέπας, όπου και η έδρα του Ίδρυματος.

Παράλληλα με το αυτοκίνητο η Λέσχη Φιλελευθέρων προσφέρει στο Ίδρυμα και τα ματωμένα ρούχα του Ελευθερίου Βενιζέλου από την απόπειρα δολοφονίας εναντίον του στο σταθμό της Λυών στο Παρίσι το 1920.

Πρόκειται για δωρεές ξεχωριστής ιστορικής αξίας, δεδομένου ότι όχι μόνο εμπλουτίζεται η μουσειακή συλλογή του Ίδρυματος, αλλά και αναπλάθεται με τον πλέον εύγλωττο τρόπο το πολιτικό σκηνικό της ταραγμένης εκείνης εποχής.

Ας σημειωθεί ότι το Ίδρυμα διαθέτει στο αρχείο του πλήρη φάκελο με τα στοιχεία που αφορούν την απόπειρα δολοφονίας (έκθεση πραγματογνωμοσύνης, ιατροδικαστική εξέταση και εμπειροτεχνική πραγματογνωμοσύνη).

Με νεότερη ανακοίνωσή του το Ίδρυμα ανακοίνωσε την άφιξη στα Χανιά του ιστορικού αυτοκινήτου.

Με ένα ιστορικό κειμήλιο, τεράστιας σημασίας και ιδιαίτερης αξίας εμπλουτίζεται το Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών και Μελετών «Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος».

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΤΗΣ ΑΠΟΠΕΙΡΑΣ

Το βράδυ της Τρίτης, 6^{ης} Ιουνίου του 1933, ο Ελευθέριος Βενιζέλος και η σύζυγός του Έλενα γευμάτιζαν στο σπίτι της Πηνελόπης Δέλτα στην Κηφισιά. Παρέμειναν εκεί μέχρι τις 10.55 μ.μ., οπότε και αναχώρησαν για να επιστρέψουν στην Αθήνα.

Η γενική ατμόσφαιρα της εποχής ήταν δυσάρεστη, φήμες για επικείμενη δολοφονία του Βενιζέλου ακούγονταν συνεχώς – μάλιστα, όπως αναφέρει η Δέλτα στα Ημερολόγιά της συζητήθηκαν και εκείνο το βράδυ – ενώ η κυβέρνηση Τσαλδάρη όχι μόνο δεν έκανε τίποτα για την ασφάλεια του Βενιζέλου, αλλά μάλλον την υπέσκαπτε. Ο ίδιος ο Βενιζέλος ψυχραιμότερος απαντούσε: «Ce sans les risques du métier» (Αυτοί είναι οι κίνδυνοι του επαγγέλματος!) και γελούσε αδιάφορος.

Στο αυτοκίνητο ήταν ο Βενιζέλος με την Έλενα. Δίπλα στον οδηγό κάθονταν ο υπομφοίραρχος Κουφογιαννάκης. Το αυτοκίνητο του προέδρου ακολουθούσε το αυτοκίνητο της ασφάλειάς του, στο οποίο επέβαιναν οι Α. Γυπαράκης, Α. Λεμπιδάκης και Ι. Μαρκάκης. Οδηγός του δεύτερου αυτοκινήτου ήταν ο Φιλ. Μιχαλόπουλος.

Το αυτοκίνητο, στο οποίο επέβαινε το ζεύγος Βενιζέλου ήταν τύπου Πακάρ ενώ το των συνοδών Φόρντ. Το δεύτερο ήταν πιο αργό από άποψη ταχύτητας ενώ είχε δύο πόρτες, γεγονός που δυσκόλευε την έξοδο

αυτών που επέβαιναν στα πίσω καθίσματα.

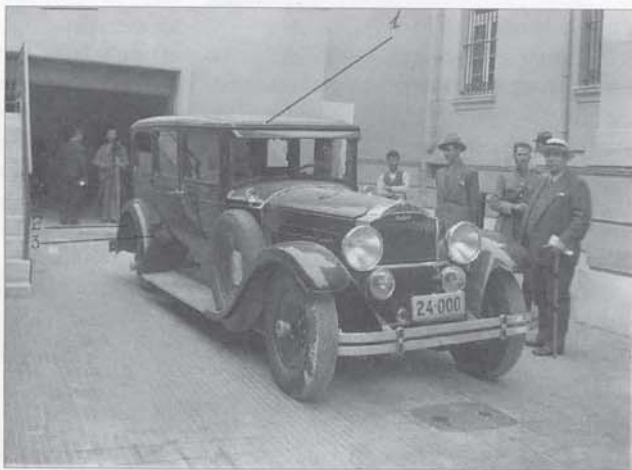
Τα δύο αυτοκίνητα, με μέση ταχύτητα 50 χλμ. περίπου, έφτασαν στο Μαρούσι και πλησίασαν στο κέντρο «Παράδεισος». Στο σημείο αυτό οι άνδρες της ασφάλειας είδαν ένα αυτοκίνητο με σβησμένα φώτα να τους προσπερνά και να μένει μεταξύ του αυτοκινήτου του Βενιζέλου και του δικού τους. Ταυτόχρονα, ακούστηκαν και οι πρώτοι πυροβολισμοί, που είχαν ως στόχο το αυτοκίνητο της ασφάλειας. Ένα από τα λάστιχα έσκασε και ο Ι. Μαρκάκης τραυματίστηκε στο κεφάλι θανάσιμα. Οι δράστες αμέσως άρχισαν να πυροβολούν κατά του αυτοκινήτου του Βενιζέλου. Εκείνος έσπρωξε την Έλενα στο δάπεδο του αυτοκινήτου και την ακολούθησε, ούτως ώστε να προσφέρουν τον μικρότερο δυνατό στόχο.

Ο Κουφογιαννάκης εν τω μεταξύ είχε δώσει εντολή στον οδηγό να σταματήσει και κατέβηκε από το αυτοκίνητο για να αντεπιτεθεί με το πιστόλι του. Ο Βενιζέλος κατάλαβε ότι το σταμάτημα του αυτοκινήτου ήταν εξαιρετικά

επικίνδυνο και φώναξε στον οδηγό να φύγει γρήγορα. Η κίνηση αυτή του Κουφογιαννάκη αν και εξαιρετικά ριψοκίνδυνη έδωσε τη δυνατότητα στον οδηγό του αυτοκινήτου, ο οποίος αν και τραυματισμένος αντέδρασε γρήγορα, να διαφύγει των δολοφόνων, καθώς ο χρόνος που τους έδωσε ο Κουφογιαννάκης ήταν αρκετός για να διαφύγουν.

Στο ύψος της Φιλοθέης, ο Νικολάου, οδηγός του αυτοκινήτου του Ελευθερίου Βενιζέλου, κατάλαβε ότι είχε σκάσει ένα από τα λάστιχα των πίσω τροχών. Αυτό μείωσε την ταχύτητά τους με αποτέλεσμα οι δολοφόνοι να τους ξαναπροσεγγίσουν και να ξαναρχίσουν οι πυροβολισμοί. Ωστόσο, ο οδηγός μετά και από παρότρυνση του Βενιζέλου κατάφερε για μία ακόμη φορά να διαφύγει των δολοφόνων.

Η κατεύθυνση που υπέδειξε ο Βενιζέλος στον οδηγό του ήταν ο Ερυθρός Σταυρός, καθώς η Έλενα είχε τραυματιστεί. Ευτυχώς ο Νικολάου κατευθύνθηκε προς τον Ευαγγελισμό, γεγονός που έσωσε τη ζωή όλων, καθώς σύμφωνα με τις καταθέσεις μαρτύρων οι δολοφόνοι είχαν

προβλέψει να τους στήσουν ενέδρα στον Ερυθρό Σταυρό σε περίπτωση που διέφευγαν.

Η είδηση της δολοφονικής απόπειρας έγινε αμέσως γνωστή. Όλος σχεδόν ο πολιτικός κόσμος αλλά και πλήθος κόσμου έσπευσαν στον Ευαγγελισμό για να εκδηλώσουν τη συμπάθειά τους προς τον Βενιζέλο και τους τραυματίες. Παρ' όλα αυτά η κυβέρνηση απουσίασε από τις εκδηλώσεις αυτές. Με δήλωσή της, βέβαια, καταδίκασε την πράξη αυτή, πλην όμως όλοι οι αρθογράφοι και ιστορικοί της περιόδου αναφέρουν ότι ήταν αναμεμειγμένη στη δολοφονία, ενώ και ο ίδιος ο Βενιζέλος σε ομιλία του της απέδωσε τόσο πολιτικές, όσο και ποινικές ευθύνες.

Εάλω η Πόλις, Μάιος 1453

Η ΤΡΑΓΙΚΗ ΑΛΩΣΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ έγινε στις 29 Μαΐου του 1453. Στους ναούς και ειδικά στον ναό της Αγίας Σοφίας είχαν καταφύγει οι περισσότεροι κάτοικοι. Παράδοση υπήρχε από παλιά πως η πόλη θα αλωθεί, αλλά μόλις οι εχθροί θα 'φταναν στον κίονα του Αγίου Κωνσταντίνου, κάποιος άγγελος θα κατέβαινε από τον ουρανό και θα 'δινε στον πρώτο τυχόντα μια ρομφαία, και θα 'λεγε: λάβε τη ρομφαία τούτη και εκδικήσου τον λαό Κυρίου. Τότε οι Τούρκοι θα 'φευγαν μέχρι τα όρια της Περσίας, και η πόλη θα σωζόταν. Τέτοιες ελπίδες έτρεφαν οι κάτοικοι, και γι' αυτό κατέφυγαν στην Αγία Σοφία πολλές χιλιάδες. Οι Τούρκοι αφού πλησίασαν στην Αγία Σοφία και ακούγοντας πως μέσα εκεί δεν είχαν καταφύγει πολλές χιλιάδες χριστιανοί, αλλά είχαν κρυφτεί από χρόνια οι θησαυροί της πόλης, όρμησαν με τα τσεκούρια, έριξαν κάτω τις πόρτες, μπήκαν μέσα και επιδόθηκαν στη λεηλασία, μα προπαντός στην αιχμαλωσία. Οι θρήνοι, οι κοπετοί, οι παρακλήσεις, οι ικεσίες δεν έφταναν να μετριάσουν τη λύσσα και την μανία των Τούρκων στρατιωτών.

Νήπια, παιδιά, μικροί και μεγάλοι, δεν γλίτωσαν από τη σφαγή. Οι δε γυναίκες και άνδρες, όλοι έγιναν έρμαια της θηριωδίας και της αιχμαλωσίας των Τούρκων. Οι θηριωδίες και οι αιχμαλωσίες μέσα στην Αγία Σοφία βάσταξαν ως το μεσημέρι, όπου εικόνες, ιερά σκεύη, αφιερώματα και δισκοπότηρα, όλα αρπάχτηκαν και μετέβαλαν χρήση. Λέγεται πως οι Τούρκοι εγκατέστησαν δημόσιες γυναίκες και στάβλους μέσα στην Αγία Σοφία, αλλά αυτό δεν είναι αληθινό.

Ο πορθητής αφού πείστηκε πως η πόλη είχε πέσει οριστικά στα χέρια των Τούρκων, μπήκε μέσα στην πόλη ακολουθούμενος από πασάδες, μπέηδες, ντεβίσηδες και άλλους και περικυκλωμένος από σημαίες και άλλα σήματα των Τούρκων, επιτέλους έφτασε θριαμβευτής στην εκκλησία το μεσημέρι στις 12:30. Αφού ξεπέζεψε εισήλθε στην Αγία Σοφία και προσευχήθηκε, μεταβάλλοντας αμέσως το ναό σε τζαμί. Αυτός ήταν ο θρίαμβος του Μωάμεθ. Η ψυχή του είχε μαλαχτεί κάπως και φέρθηκε με επιείκεια, όταν στην είσοδο μπαίνοντας είδε κάποιον μουσουλμάνο να σπάει ένα μάρμαρο, ο πορθητής τον πλησίασε και τον επέπληξε, τείνοντας το χέρι στο σπαθί του: «Αρκεί ημίν ο θησαυρός και η αιχμαλωσία, αι δε οικοδομαί της πόλεως, εμέ τυγχάνουσι». Οι ακόλουθοι τον πλησίασαν και τον έριξαν έξω. Μετά ο σουλτάνος ανέβηκε στην Αγία Τράπεζα και έκανε την προσευχή του. Αλλά επειδή ο Μωάμεθ είχε δειχθεί επιεικής, οι Τούρκοι συνέχισαν την αρπαγή και την αιχμαλωσία. Ο σουλτάνος δεν μπορούσε να κάνει τίποτα. Είχε υποσχεθεί την τριήμερη «δίωση», το περίφημο «κούρσο».

Στη συνέχεια ο σουλτάνος έβαλε να φάξουν να βρουν στην πόλη τον αυτοκράτορα, ζωντανό ή νεκρό. Πράγματι αφού δεν υπήρχε ζωντανός, έβαλε και έπλυναν όλα τα πτώματα, για να τον αναγνωρίσουν από τις περικνημίδες τις χρυσές που φορούσε και είχαν επάνω τους δικέφαλους αετούς, όπως συνήθιζαν την εποχή να έχουν οι αυτοκράτορες. Επέτρεψαν δε στους χριστιανούς να τον θάψουν με τιμές, όπως άρμοζε στον αυτοκράτορα. Ήταν τότε 49 χρονών, 3 μηνών και 20 ημερών.

Η ΚΟΛΩΝΑ ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ

Σε μια κολώνα της Αγίας Σοφίας, ψηλά, πολύ ψηλά, φαίνεται ως τώρα αίμα, είναι ένα σημάδι που έβαλε ο αμυράς, ο μουχαμέτης με την παλάμη του βουτηγμένη στο αίμα, όταν μπήκε μέσα στον ναό και τον έκανε τζαμί και έφτασε τόσο ψηλά, γιατί πατούσε επάνω σε σωρούς από πτώματα χριστιανών, που σκότωσαν οι Τούρκοι μέσα στην εκκλησία.

Η Κωνσταντινούπολη ήταν μια πόλη μαχαιρωμένη, με επιβουλές αιώνων, γονατισμένη εσωτερικά, φθαρμένη ηθικά, κάτισχη, ανίσχυρη, δεν είχε πια φίλους ούτε συμμάχους ούτε ομόθητους να της παρασταθούν. Είχε γίνει παιχνίδι στα συμφέροντα ύποπλων παρηγορητών, είχε πληγωθεί στην περηφάνια της, είχε πικραθεί υποκύπτοντας σε ταπεινώσεις και το αποτέλεσμα ήταν αυτό: Να μείνει μόνη, γυμνή, άοπλη, περισιφιμένη από πνιχτικά μέσα στα τείχη της. Αυτοκρατορία χωρίς έδαφος, πόρους και λαό, μία πόλη μόνο, η πόλη και γύρω της να βουίζει αναρίθμητη αγέλη αλλοθρήσκων. Ένας αδελφωμένος λαός αγίων πολεμιστών, με ένα πρωτομάρτυρα το σεπτό Κωνσταντίνο, οδηγούσαν αγέρωχα την εθνική καρτερία τους, ως τη νύχτα της 28 Μαΐου. Νύχτα απροσμέτρητων θλίψεων που κουβαλούσε στα κράσπεδα της, την αποφράδα ημέρα, την ημέρα που ήταν κι αυτή νύχτα. Μια νύχτα δουλείας και θανάτου, σπαραγμένη από την εμογή του «Εάλω η πόλις» ήταν το εθνικό «τετέλεσται». Η ακροτελεύτια λέξη του Βυζαντινού δράματος, αλλά ήχησε κι αυτή με αυτοκρατορική μεγαλοπρέπεια,

γιατί την έστεφαν με το ηλέος ανεπανάληπτης γενναιότητας, ντύνοντας το θάνατο με την ανέσπερη μνήμη τους.

Τη υπερμάχω στρατηγό τα νικητήρια

Ως λυτρωθείσα των δεινών ευχαριστήρια Έτσι κυριεύσαν οι εχθροί την πόλη στις 29 Μαΐου 1453 ημέρα Τρίτη και ώρα δυόμισι το μεσημέρι. Η γη δε φαινόταν από τα πτώματα, οι ζωντανοί κάθε ηλικίας αιχμάλωτοι, να βασανίζονται βάνανσα από τους Τούρκους. Κανείς δε μπορεί να περιγράψει το κλίμα, τις κραυγές, τη βεβήλωση και τη λεηλασία της πόλης. Ποδοπατούσαν εικόνες, πέταγαν και έσπαγαν τ' Άγια δισκοπότηρα, με τ' Άγια ιερατικά άμφια σκέπαζαν τ' άλογα τους, σκορπούσαν και πετούσαν τ' Άγια οστά των αγίων.

Εδώ θα πρέπει ν' αναφέρουμε την εθελοντική παρουσία Κρητών αγωνιστών που είχαν μεταβεί στην Κωνσταντινούπολη με τρία καράβια. Η πόλη ήταν οχυρωμένη με τρεις σειρές τειχών. Η πρώτη και η μεγαλύτερη είχε ανά διαστήματα πύργους πολυγωνικούς που υπερασπιζόνταν τα τείχη. Τρεις από αυτούς είχαν επανδρώσει και πολεμούσαν οι Κρητικοί. Η πόλη είχε πέσει στα χέρια των Τούρκων και οι Κρητικοί πολεμούσαν ακόμα. Τότε ο υπερασπιστής του Σουλτάνου τον ρώτησε τι ποιή θα επέβαλαν σ' αυτούς που ακόμα πολεμούν και δεν το σέβονται. Τότε ο Σουλτάνος ρώτησε ποιοι είναι και αφού έμαθε ότι ήταν Κρητικοί, διέταξε αντί ποινής έπαινο. Τους υποσχέθηκε να σταματήσουν να πολεμούν και θα τους αφήσει να φύγουν με τις σημαίες και τα λάβαρα τους, τα όπλα και τα καράβια τους. Τότε αυτοί σταμάτησαν τη μάχη και ο Σουλτάνος τους συνεχάρη για την ανδρεία που επεδείκνυαν και τους δώρισε και μια θαυματουργή εικόνα της Παναγίας από την Αγία Σοφία και τους άφησε να μπουν στα καράβια τους και να φύγουν.

Η εικόνα αυτή βρίσκεται σήμερα στο Φρε Αποκορώνου Χανίων και στην εκεί εκκλησία της Ευαγγελίστριας.

Τερεζογιάννης

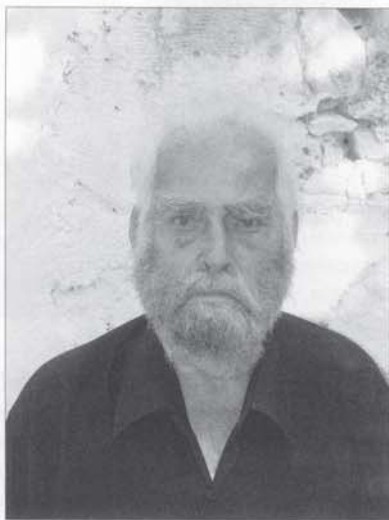
Αυτοί που φεύγουν...

Απεβίωσε στις 17 Ιουνίου και ετάφη στην Αθήνα η Ευγενία Γαβριηλίδη. Η Ευγενία ήταν μητέρα του Γαβριήλ (Λάκη) Γαβριηλίδη.

Μνήμη Στυλιανού Τσακιράκι

Πέθανε στις 14 Απριλίου 2004 και ετάφη στους Αρμένους ο Στυλιανός Κωνσταντίνου Τσακιράκης. Ο Στέλιος γεννήθηκε στους Αρμένους το 1912, από φτωχή οικογένεια που είχε δέκα παιδιά, γονείς του ήταν ο Κωνσταντίνος Τσακιράκης και η Αργυρώ Καλλιβρετάκη. Το 1945 κατά τη διάρκεια της γερμανικής κατοχής παντρεύτηκε την Πελαγία Τερεζάκη και απέκτησαν τρία παιδιά τη Λούλα, τον Κωστή και τον Γιάννη. Είχε την ατυχία να χάσει πρόωρα το γιο του τον Κωστή, κάτι που δεν ξεπέρασε μέχρι το τέλος. Στερήθηκε σχεδόν όλες τις χαρές της ζωής για να μεγαλώσει τα παιδιά του και να φροντίσει την οικογένειά του. Διακρίθηκε για την εργατικότητα του και όλη του την ζωή ήταν παρέα με την τσάπα, δεμένος με το χωράφι. Από τους έμπειρους σουστατζήδες του χωριού, του άρεσε να διηγείται ιστορίες από τα ατελείωτα δρομολόγια Αρμένιοι - Χανιά - Αρμένιοι, για το βάρος που φόρτωνε στη σούστα - μια φορά λέει φόρτωσε 900 οκάδες - για το άλογο του που έζησαν πλάι πλάι σχεδόν τριάντα χρόνια και που υπεραγαπούσε, τις τοποθεσίες της διαδρομής και πολλά άλλα.

Πολέμησε στον Ελληνοϊταλικό πόλεμο και τα τελευταία χρόνια δεν έχανε ευκαιρία να διηγηθεί την κήρυξη του πολέμου, την επιστράτευση, την αναχώρηση από τη Σούδα την άφιξη στο μέτωπο, τα χιόνια, τα χρυσαπγάματα, τις ψείρες, την πείνα και το θάνατο ιδιαίτερα των συγχωριανών μας. Ώρες ώρες μας θύμιζε την αφήγηση του Μάνου Κατράκη από το «Άξιον Εστί» των Μ. Θεοδωράκη Ο. Ελύτη «Νύχτα πάνω στη νύχτα βαδίζαμε ασταμάτητα, ένας πίσω απ' τον άλλο,

ίδια τυφλοί. Με κόπο ξεκολλώντας το ποδάρι από τη λάσπη, οπού, φορές, εκαταβούλιαζε ίσαμε το γόνατο.»

Είχε μέχρι το τέλος με τη σύντροφό του την Πελαγία, αντιμετωπίζοντας μαζί τις πίκρες και τα βάσανα αλλά και τις μικρές χαρές της ζωής. Μετά το χαμό της άντεξε μόλις ένα χρόνο και μετά έτρεξε να τη συναντήσει, ήρεμος, ήσυχος και βέβαιος ότι επιτέλεσε το καθήκον του απέναντι σε όλους και ότι δεν είχε πλέον καμιά υποχρέωση και κανένα πρόβλημα να λύσει, κάτι που επαναλάμβανε συχνά.

Πατέρα, παππού, σου ευχόμαστε εκεί που βρίσκεσαι νάχεις ότι σούλειψε από τη ζωή, και νάσε σίγουρος ότι δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ.

Τα παιδιά σου και τα εγγόνια σου.

Έναν ακόμα λεβαντάθρωπο των Αρμένων επήρε ο χάρος στις 14 Απριλίου και κήδεψαν αρκετοί χωριανοί στ' αρμενιανό κοιμητήρι του προφήτη Ηλία, ίσα-ίσα δηλαδή που τον άφησε να χαρεί το τελευταίο του Πάσχα με τα παιδιόγγονα του.

Σε ηλικία 93 ετών και με κλονισμένη από καιρό την υγεία του, ειδικότερα από το χαμό του γιου του Κώστα, δεν άντεξε περισσότερο, και μετά του προ ενός έτους του χαμού της συζύγου του Πελαγίας, κόρης του Τερεζογιάννη, με την οποία αξιώθηκε να δημιουργήσει σωστή και αξιόλογη οικογένεια και να χαρεί ακόμη εγγόνια και δισέγγονο.

Ανθρωπος του χωριού και του μόχθου, από νεαρής ηλικίας, εργάτης του αρμενιανού κάμπου και από τους τελευταίους, μάλλον ο τελευταίος σουστατζής του χωριού. Είχε διανύσει χιλιάδες χιλιόμετρα με τη σούστα ντου στην προ αυτοκινήτου εποχή, μεταφέροντας τα πάντα από Χανιά και Ηράκλειο, απ' ότι μου διηγούντανε, και περισσότερο τ' αρμενιανά προϊόντα, του κάμπου μας, σε χωριά και στη χώρα τα Χανιά.

Ας είναι ελαφρύ τ' αρμενιανό χόμα που τον σκέπασε, και θα βρίσκεται ευχαριστημένος πάλι με τον Κωστή ντου και τη Πελαγία ντου, και η μνήμη ντου αιωνία. Θερμά συλλυπητήρια στο γιο ντου Γιάννη και στην κόρη ντου Αργυρούλα, κι ας κρατήσουν όσα μπορούν περισσότερα από τον ήρεμο χαρακτήρα του και την καλοσύνη της ψυχής του.

ΚΑΛΟ ΣΟΥ ΤΑΞΙΔΙ ΜΠΑΡΜΠΑ, ΘΑ ΣΕ ΘΥΜΟΜΑΣΤΕ ΠΑΝΤΑ

ΤΕΡΕΖΟΓΙΑΝΝΗΣ

Η ΠΟΡΕΙΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ

Από το «Άξιον Εστί» του Οδυσσέα Ελύτη

ΕΗΜΕΡΩΝΟΝΤΑΣ τ' Αγιαννιού, με την αύριο των Φώτων, λάβαμε τη διαταγή να κινηθούμε πάλι μπροστά, για τα μέρη όπου δεν έχει καθημερινές και σκόλες. «Έπρεπε, λέει, να πιάσουμε τις γραμμές που κρατούσαν ως τότε οι Αρτινοί, από Χειμάρρα ως Τεπελένι. Λόγω που εκείνοι πολεμούσαν απ' την πρώτη μέρα, συνέχεια, κι είχαν μείνει σχεδόν οι μισοί και δεν αντέχανε άλλο.

Δώδεκα μέρες κιόλας είχαμε 'μεις πιο πίσω, στα χωριά. Κι απάνω που συνήθιζε τ' αυτί μας πάλι στα γλυκά τριξίματα της γης, ή δειλά συλλαβίζαμε το γάβγισμα του σκύλου ή τον αχό της μακρινής καμπάνας, να που ήταν ανάγκη, λέει, να γυρίσουμε στο μόνο αχολόι που ξέραμε: στο αργό και στο βαρύ των κανονιών, στο ξερό και στο γρήγορο των πολυβόλων.

Νύχτα πάνω στη νύχτα βαδίζαμε ασταμάτητα, ένας πίσω απ' τον άλλο, ίδια τυφλοί. Με κόπο ξεκολλώντας το ποδάρι από τη λάσπη, όπου, φορές, εκαταβούλιαζε ίσαμε το γόνατο. Επειδή το πιο συχνά ψιχάλιζε στους δρόμους έξω, καθώς μες στην ψυχή μας. Και τις λίγες φορές όπου κάναμε στάση να ξεκουραστούμε, μήτε που αλλάζαμε κουβέντα, μονάχα σοβαροί και αμίλητοι, φέγγοντας μ' ένα μικρό δαδί, μία-μία εμοιραζόμεσταν τη σταφίδα. Ή φορές πάλι, αν ήταν βολετό, λύναμε βιαστικά τα

Από την πίσω πλευρά της φωτογραφίας: «Ενθύμο στρατιωτικού βίου. Εν Νέο Άργος (Ορειτικό) 12 Δεκεμβρίου 1940 Παπαγιαννάκης, Καλλιβρετάκης, Τερεζάκης, Τσακιράκης» (αρχείο Στέλιου Τσακιράκι)

ρούχα και ξυνόμασταν με λύσσα ώρες πολλές, όσο να τρέξουν τα αίματα. Τι μας είχε ανέβει η ψείρα ως το λαιμό, κι ήταν αυτό πιο κι απ' την κούραση ανυπόφερτο. Τέλος, κάποτε ακουγότανε στα σκοτεινά η σφυρίχτρα, σημάδι ότι κινούσαμε, και πάλι σαν τα ζά τραβούσαμε μπροστά να κερδίσουμε δρόμο, πριχού ξημερώσει και μας βάλουσε στόχο τ' αεροπλάνα. Επειδή ο Θεός δεν κάτεχε από στόχους ή τέτοια, κι όπως το 'χε συνήθειο του, στην ίδια πάντοτε ώρα ξημέρωνε το φως.

Μια μικρή επιλογή καταθέσεων

Δεν μπορώ ν' αλλάξω την κατεύθυνση του ανέμου αλλά μπορώ να ρυθμίσω τα πανιά μου ώστε να φτάσω στον προορισμό μου.

Όταν κάποιος φίλος σου έχει προβλήματα μην τον ενοχλείς ρωτώντας τον τι θέλει να κάνεις γι' αυτόν. Αν νομίζεις ότι κάτι μπορείς να κάνεις, απλώς κάντο.

Μπορείς να δίνεις χωρίς να αγαπάς, αλλά δεν μπορείς να αγαπάς χωρίς να δίνεις.

Το καλύτερο πράγμα που μπορείς να ξοδεύεις με τα παιδιά σου είναι ο χρόνος.

Μια φτωχά μορφωμένη εργατική δύναμη κάνει όλη την κοινωνία φτωχή.

Ο βλάκας ποτέ δεν συγχωρεί, ούτε ξεχνά.

Ο αφελής συγχωρεί και ξεχνά.

Ο σοφός συγχωρεί αλλά δεν ξεχνά.

Δεν είναι τόσο σημαντική η απόσταση που πηγαίνει κάποιος, όσο η κατεύθυνση που παίρνει.

Το τι έχουμε κάνει είναι ο μόνος καθρέπτης για να δούμε ποιοι είμαστε.

Τύχη είναι αυτό που συμβαίνει όταν η προετοιμασία συναντά την ευκαιρία.

Αν πιστεύεις όλα όσα διαβάζεις, καλύτερα να μη διαβάζεις καθόλου.

Δεν υπάρχουν άθεοι μέσα σε ένα αεροπλάνο που κουνιέται πολύ.

Δεν υπάρχει ασανσέρ για την επιτυχία.

Πρέπει να παίρνεις τις σκάλες.

Όλοι θέλουν να ζήσουν πολλά χρόνια αλλά κανείς δεν θέλει να γεράσει.

Ο διάλογος είναι δυνατός μόνο μεταξύ ανθρώπων που έχουν τις ίδιες ιδέες.

Μη μου λες πόσο σκληρά δουλεύεις, πες μου τι κατορθώνεις.

Γιώργος Χ. Παπαδάκης

Έγραψαν στην Ελευθερόπολη

Αγαπητοί μου κ.κ. της «Ελευθερόπολης»
Είμαι γαμπρός Αρμενιανός (έχω σύζυγο την Ελισάβετ Ν. Πριπάκη) και διαβάζω την εφημερίδα σας κάθε φορά που έρχεται.

Σας διαβεβαιώνω ότι με ενθουσιάζει το περιεχόμενο της και το βρίσκω ενδιαφέρον. Συγχαρητήρια. Σας στέλνω κι εγώ μια εργασία μου και πιστεύω να μην είναι η μόνη για δημοσίευση, εφ' όσον νομίζετε.

Καταθέτω εις τον λογαριασμό σας της Εθνικής Τραπέζης το ποσόν των 20 ευρώ δι ενίσχυση της εφημερίδας σας.

Ευχαριστώ **Ευτύχιος Πατσουράκης**

ΠΟΥ ΠΑΜΕ;

Που πάμε, που βαδίζουμε και που κατακυλούμε στο τέρμα της καταστροφής κοντεύουμε να βγούμε.

Αλήθεια! Σκέφτηκε κανείς πόσο μακριά βρισκόμαστε πόσο παραστρατήσαμε και δεν συμμαζεύομαστε;

Πού είναι η αγάπη η αγνή πού είναι η καλοσύνη; Πού είναι τα χρόνια τα παλιά και πού η λεβεντοσύνη;

Η αγάπη γόρδιος δεσμός ρόδο που ανθεί σπανίως πού πήγε; Κατρακύλησε, χάθηκε αιωνίως;

Ψάχνεις να βρεις τον άνθρωπο με φως του Διογένους, μα πού να βρεις την ανθρωπιά στο ΠΑΤΩΜΑ του γένους

Να αρπάξουμε να κλέψουμε για να καλοπερνούμε, τα πλούτη να αποκτήσουμε έστω και να αδικούμε.

Και η εκκλησία έφυγε απ' τον προορισμό της σε κέντρα Συνεδριακά στρέφει το πρόσωπο της.

Και ο θεός που είναι θεός γιατί το επιτρέπει στον διάβολο επί γης να μας σε παρεκτρέπει;

Ω! θεέ μεγαλοδύναμε στρέψε το πρόσωπο σου στο εικόνα και ομοίωσιν σώσε το ποίμνιο σου.

Και συ παρθένα Δέσποινα με το μονάκριβο σου, βοήθησε καθήθυνη και σώσε τον λαό σου

Ευτύχιος Πατσουράκης
Γαμπρός Αρμένων

Γ.ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ: «Θέλουμε το καλό της Κρήτης ή όχι;»

Ο ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗΣ μας Δημοσιογράφος και Νομαρχιακός Σύμβουλος Αθήνας Γιώργος Καστρινάκης (πού παραλίγο να εκλεγεί βουλευτής με το ΠΑ.ΣΟ.Κ. στη Β' Αθήνας στις εθνικές εκλογές του Μαρτίου συγκεντρώνοντας 28.352 σταυρούς προτίμησης) μας έστειλε την επιστολή που ακολουθεί:

Αγαπητοί μου φίλοι.

Αφού ευχαριστήσω θερμά την εφημερίδα σας για την δυναμική στήριξη που μου πρόσφερε απλόχερα για μια ακόμη φορά στις πρόσφατες βουλευτικές εκλογές και αφού εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου προς τους Κρητικούς και τους φίλους της Κρήτης που αγωνίστηκαν για την εκλογή μου, θέλω να περάσω σ' ένα θέμα, που, κατά την ταπεινή μου γνώμη, είναι μεγάλης σπουδαιότητας και πρώτης προτεραιότητας.

ΕΙΝΑΙ γεγονός ότι η Κρήτη έχει μείνει πίσω από πλευράς έργων υποδομής. Είναι επίσης γεγονός ότι υπάρχουν πολλοί σημαντικοί Κρήτες (κι όχι μόνο...) που θέλουν να βοηθήσουν το νησί μας, αλλά δεν έρχεται το ποθητό αποτέλεσμα επειδή είναι εμφανής η έλλειψη συντονισμού και προγραμματισμού.

ΕΠΙΔΙΩΞΑ, λοιπόν, τόσο το 2000 όσο και το 2004 να συμβάλω στο να συγκεντρωθούμε όλοι οι Κρήτες υποψήφιοι βουλευτές όλων των κομμάτων και να δεσμευτούμε προεκλογικά σε ένα άξονα δράσης για την προώθηση των ζωτικής σημασίας αιτημάτων της Κρήτης.

ΙΣΩΣ η προτεραιότητα των υποψηφίων για προσωπική τους επιτυχία να ήταν ένας λόγος που η πρωτοβουλία αυτή δεν καρποφόρησε. Ίσως να μην εκδηλώθηκε όσο οργανωμένα χρειαζόταν. Δεχτόν. Τώρα όμως, που οι εκλογές τέλειωσαν δεν υπάρχει λόγος για αναβολή. Θέλουμε το καλό της Κρήτης ή όχι;

ΕΙΜΑΙ σίγουρος ότι το θέλουμε. Γι' αυτό, ως μην αφήσουμε να συνεχιστεί άλλο η σταύρωση της από την Κεντρική Εξουσία* Ας της δώσουμε αναστάσιμη προοπτική.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΑΣΤΡΙΝΑΚΗΣ

Δημοσιογράφος-Νομαρχιακός Σύμβουλος Αθηνάς-Επιλαχών υποψήφιος βουλευτής ΠΑ.ΣΟ.Κ. Β' Αθήνας.

Γ.Γ.: Προτείνω, για να 'χει αυξημένο κύρος η πρωτοβουλία αυτή, να πάρουν τη σκυτάλη υλοποίησης της τα κορυφαία θεσμικά όργανα εκπροσώπησης του κρητικού στοιχείου. Από την πλευρά μου θα βοηθήσω ευχαρίστως συμμετέχοντας ως απλός, αλλά φλογερός, εθελοντής. Γ.Κ.

ΜΙΚΡΕΣ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Από την Αφρική η λασποβροχή το βράδυ της 5ης Μαΐου 2004

Οι αυλές σπιτιών έπαψαν να είναι καθαρές, ίδιο και οι εξωτερικοί τοίχοι των σπιτιών, αλλά περισσότερο από όλα τα δένδρα που γέμισαν από μια καφετιά λάσπη.

Ήταν η σκόνη από τις βόρειες ακτές της Αφρικής αθήλα και από τη Σαχάρα που λόγω των νότιων ανέμων, έφτασε μέχρι τις νότιες περιοχές της Ελλάδας.

Το φαινόμενο αυτό οφείλεται στο ότι επικράτησαν νότιοι άνεμοι και τα βαρομετρικά χαμηλά έφτασαν μέχρι τις ακτές της Αφρικής όπου κάποιοι στροβιλισμοί είχαν αποτέλεσμα να απορροφήσουν μεγάλες ποσότητες σκόνης, οι οποίες στη συνέχεια εμπλουτίσαν όλο το βαρομετρικό σύστημα. Έτσι, με τους νότιους ανέμους μεταφέρθηκε όλη αυτή η σκόνη στη νότια Ελλάδα όπου η παροδική βροχή είχε ως αποτέλεσμα να τη ρίξει πάνω σε όλες αυτές τις περιοχές.

Αν έβρεχε πολύ το πρόβλημα θα ήταν μικρό, αφού η σκόνη θα κατακαθόταν στο έδαφος. Δεν εκδηλώθηκε όμως κανονική βροχή. Έπεσαν σταγόνες που παρέσυραν αυτή τη σκόνη, την κάθισαν παντού και την έκαναν σαν λάσπη.

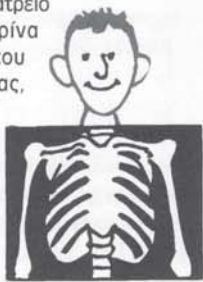
Ασβέστης στην Εθνική Οδό

Εκτός από το κοκκινόχωμα που κάλυψε μ' ένα πέπλο σκόνης στιδήποτε εκτεθειμένο βρισκόταν στην πόλη των Χανίων, μετά από λίγες μέρες έβρεχε και ασβέστης στη Νέα Εθνική οδό Χανίων - Ρεθύμνου, στο ύψος του ποταμού Κοιλιάρη.

Σε μια ανηφορική στροφή αμέσως μετά την γέφυρα του Κοιλιάρη, άνοιξε η πίσω πόρτα του φορτηγού πιθανότατα λόγω μετατόπισης του φορτίου και περίπου 10 από τα σακιά με ασβέστη που υπήρχαν στην καρότσα έπεσαν στο οδόστρωμα βόφοντας όλη την περιοχή στα ...Ρευκά. Ειδοποιήθηκε η Τροχαία Χανίων, άνδρες της οποίας έσπευσαν προκειμένου να διακόψουν την κυκλοφορία στο σημείο που είχαν πέσει οι ασβέστες. Τρία οχήματα της Πυροσβεστικής έφθασαν στο σημείο ώστε να καθαρίσουν το οδόστρωμα. Η κυκλοφορία για μισή περίπου ώρα είχε διακοπεί, ενώ για δύο ακόμη ώρες παρεμποδίζονταν από το ένα ρεύμα, μέχρι να απομακρυνθούν τελείως οι ασβέστες από το οδόστρωμα.

Νέο ακτινολογικό ιατρείο

Νέο ακτινολογικό ιατρείο λειτουργεί η Κατερίνα Παπαγιαννάκη κόρη του Γιάννη και της Μαρίας, γιαντρός ακτινολόγος, στα Χανιά, στην οδό Σφακιών 36, τηλ. 28210 59933 με εξειδίκευση στους υπερήχους και τριπλήξ. Της ευχόμαστε καλή επιτυχία στην νέα της επαγγελματική απασχόληση.

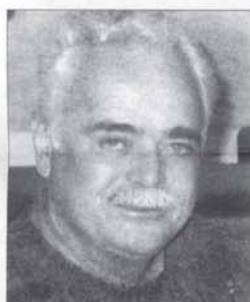

Αποκαλυπτήρια προτομής Γεωργίου Βογιατζάκη

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα και μεγάλη κοσμοσυρροή έγιναν στις 22 Απριλίου τα αποκαλυπτήρια της προτομής του για 23 χρόνια προέδρου της Παγκρητίου Ενώσεως, Γεωργίου Π. Βογιατζάκη. Η προτομή του, έργο του γλύπτη Αποστόλου Φανακίδη, στήθηκε στην αίθουσα της Παγκρητίου, (οδός Γενναδίου 7, Αθήνα), που αποκτήθηκε επί εποχής του. Τα αποκαλυπτήρια έκανε ο επίτιμος πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας Κωνσταντίνος Μητσοτάκης, με τους προέδρους της θητείας των οποίων αποφασίστηκε και στήθηκε η προτομή. Στην προσωπικότητα και το έργο του Γ. Βογιατζάκη αναφέρθηκε ο στενός συνεργάτης του, λογοτέχνης Δημ. Αετουδάκης. Μετά τα αποκαλυπτήρια παρατέθηκε από την κόρη του Φάλη Βογιατζάκη και τον εγγονό του Γιώργο, δείπνο στο Κρητικό Κέντρο "Ζορμπάς".

Μείωση του αγροτικού δυναμικού

Χρόνο με το χρόνο, ο αριθμός των οικονομικά ενεργών Χανιωτών που δηλώνουν αγρότες

Ο Βαγγέλης Καβρουλάκης

και ασχολούνται με αγροτικές εργασίες ακολουθεί την κατιούσα. Αυτό αποδεικνύουν τα στατιστικά στοιχεία της τελευταίας 25ετίας όπου παρατηρείται μια πολύ μεγάλη μείωση του αγροτικού πληθυσμού, που είναι αποτέλεσμα

κρυνσης των γεωργικών νοικοκυριών από τις εστίες τους και της γενικότερης ερημοποίησης της υπαίθρου.

Είναι χαρακτηριστικό ότι 23 χρόνια πριν, σύμφωνα με στοιχεία της απογραφής του 1981 που συλλέξαμε από το τοπικό παράρτημα της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας αγρότες, κτηνοτρόφοι, υλοτόμοι, αλιείς στο Νομό Χανίων δήλωναν 18.497 άτομα επί του οικονομικά ενεργού πληθυσμού. Δέκα χρόνια μετά στα 1991, πάλι σύμφωνα με στοιχεία της τότε απογραφής, στην ίδια κατηγορία, ο αριθμός των αγροτών είχε πέσει στις 12.719 άτομα. [...]

"Όταν μπήκαμε το '81 στην ΕΟΚ ο αγροτικός πληθυσμός της χώρας μας ήταν στο 33%. Από εκεί και πέρα στόχος της ΕΟΚ και σήμερα της Ε.Ε. ήταν η μείωση του αγροτικού πληθυσμού κάτω από 10%" αναφέρει ο κ. Βαγγέλης Καβρουλάκης μέλος της ΠΑΣΥ (Παναγροτικής Αγωνιστικής Συσπείρωσης).

Σύμφωνα με τον συνδικαλιστή προκειμένου να μειωθεί ο αριθμός των αγροτών "δεν μπορούσε βέβαια καμιά κυβέρνηση να πάρει τον αγρότη από το αυτί και να τον διώξει. Επρεπε να εφαρμοστεί διάφορα μέτρα όπως το πλυσόν στην παραγωγή, τα πρόστιμα συνυπευθυνότητας.

Το ΓΙΩΡΓΟΥ ΚΩΝΣΤΑ
από τα Χανιώτικα Νέα, 3-6-2004

25η Μαρτίου

Με ξεχωριστή λαμπρότητα, και λόγω του επετειακού της ημέρας, έγινε η λειτουργία κατ' αρχήν στην ευαγγελίστρια του χωριού μας, μέσα σε μια ανακαινισμένη εκκλησία εσωτερικά

Η Παναγία η Ευαγγελίστρια το 2000, (φωτογραφία Φάνης Μανουσάκης)

και εξωτερικά. Αρκετή η παρουσία και πολλών αποδήμων Αρμενιανών όπως και αρκετοί εκτός των πολλών άρτων, τα εδέσματα, και η σαρδέλλα λόγω του νηστίσιμου της ημέρας και του κρασιού που προσεφέρθησαν. Στη συνέχεια από τον παπά Μανώλη έγινε τρισάγιο στο χώρο του μνημείου των πεσόντων, δίπλα στην Παναγία. Συγχρητήρια στον παπά Μανώλη και του χρόνου.

Νέα παιδική χαρά στο χωριό μας

Φέτο τα παιδιά του χωριού μας μπορούν να απολαύσουν μια οθακαίνουργια παιδική

χαρά στο χώρο του μπάσκετ στο "Δημοτικό Σχολεϊό". Το χώρο θα χρησιμοποιούν και όλα τα νήπια του Δήμου μας που βρίσκονται καθημερινά στον Παιδικό Σταθμό, και θα αποτελέσει χώρο χαράς και δημιουργικού υπαίθριου παιχνιδιού. Όλος ο χώρος αναβαθμίσθηκε και ευχόμαστε τέτοιες ενέργειες να συνεχιστούν στο χωριό μας.